

Til lovforslag nr. L 59. Tillægsbetænkning afgivet af Retsudvalget den 25. juni 1998

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, straffeloven og ægteskabsloven

(Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Smidt og Wilken og Ægteskab uden Grænser, Landsforeningen af Dansk-udenlandske Ægtepar.

Nogle af udvalgets spørgsmål og indenrigsministerens svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *andet mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved en eventuel 3. behandling.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Dette mindretal stiller sig uforstående over for den overfladiskhed og arrogance, hvormed regeringspartierne har behandlet lovforslaget, senest under 2. behandling. Regeringspartierne har end ikke gidet redegøre for deres holdning til ændringsforslagene, hverken i Folketingssalen eller i betænkningen. Det er derfor uklart, om lovforslaget er udtryk for en politisk holdning eller en politisk studehandel. Nu risikerer loven at blive

vedtaget med stemmer fra et mindretal i Folketinget. Det betyder, at det af statsministeren annoncerede nationale kompromis om udlændingepolitikken, som regeringspartierne har anvendt som argument for stramningerne, fortøner sig i tågerne. Til gengæld fremstår udfordringen af FN's flygtningekonvention med lysende klarhed.

Et *jerde mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved en eventuel 3. behandling.

Et *femte mindretal* (Dansk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *sjette mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) vil ved 3. behandling hverken stemme for eller imod lovforslaget.

Kristeligt Folkeparti mener, at det er positivt, at forsørgelseskravet ved familiesammenføring med børn under 18 år og ægtefæller bortfalder. Ud fra hensynet til at bevare familien som en enhed er det et vigtigt element i loven.

Med vedtagelsen af en række af indenrigsministerens ændringsforslag ved 2. behandling blev det foreslåede forbud mod asylansøgers adgang til at indgå ægteskab fjernet, hvilket Kristeligt Folkeparti hilser velkomment. Derimod kan partiet ikke bifalde, at asylansøgers mulighed for adgang til familiesammenføring med her-

boende på grundlag af ægteskab samtidig ophæves.

Kristeligt Folkeparti finder endvidere, at lovforslagets bestemmelser vedrørende arrangerede ægteskaber negligerer det faktum, at et arrangeret ægteskab ikke nødvendigvis er et tvangsægteskab. Og efter partiets opfattelse findes der allerede i den eksisterende lovgivning bestemmelser, der kan forhindre indgåelse af tvangsægteskaber.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig lovforslagets bestemmelser om, at indvandrere ikke skal have mulighed for familiesammenføring

med forældre over 60 år. Dette bør imidlertid følges op ved at lempe på visumreglerne for de udlændinge, der søger om visum til Danmark for at besøge herboende børn.

Partiet kan ligeledes tilslutte sig lovforslagets bestemmelser vedrørende udvisning af udlændinge.

Endelig er det Kristeligt Folkepartis opfattelse, at den foreslåede 3-års-grænse for tidsubegrænset opholdstilladelse burde have været en 5-års-grænse, dog således at de 5 år for asylansøgers vedkommende regnes fra tidspunktet for asylansøgningens indgivelse.

Lissa Mathiasen (S) fmd. Per Kaalund (S) Dorte Bennedsen (S) Else Marie Mortensen (S)

Jan Petersen (S) Anne Baastrup (SF) nfm. Sonja Albrink (CD) Elisabeth Arnold (RV)

Søren Søndergaard (EL) Birthe Rønn Hornbech (V) Inge Dahl-Sørensen (V)

Karen Rønde (V) Tom Behnke (FP) Bendt Bendtsen (KF) Pernille Sams (KF)

Peter Skaarup (DF) Jann Sjursen (KRF)

Nogle af udvalgets spørgsmål og indenrigsministeren svar herpå

Spørgsmål 6:

Hvor mange opholdstilladelser til flygtninge er de senere år blevet inddraget, fordi forholdene i hjemlandet er ændret, og hvor mange er hjemsendt inden for 3-års-grænsen?

Svar:

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede. Efter udlændingelovens § 19, stk. 2, kan inddragelse dog ikke ske, hvis udlændingen er omfattet af udlændingelovens §§ 7, 8 eller 9, stk. 1 og 2, og med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste tre år.

For så vidt angår asylsager, skal bemærkes, at i tilfælde, hvor ansøgningen om asyl er indgivet inden den 16. juni 1995, forudsætter inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en flygtnings opholdstilladelse ifølge forarbejderne til udlændingeloven af 1983, at de omstændigheder, der begrundede anerkendelse som flygtning, klart er bortfaldet, således at det må anses for åbenbart ugrundet, at den pågældende ikke ophører med at opholde sig her i landet som flygtning.

Først med virkning fra den 3. april 1998 har det, for så vidt angår asylsager, ved opdatering i Udlændingeregisteret været muligt at skelne mellem personer, hvis opholdstilladelse er inddraget under henvisning til, at det grundlag, som var angivet i ansøgningen eller i tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, jf. § 19, stk. 2, og personer, hvis opholdstilladelse er inddraget på grund af sving, jf. udlændingelovens § 19, stk. 3. Før den 3. april 1998 var det således ikke muligt at skelne herimellem. Det er derfor ikke muligt at oplyse, hvor mange af de nedenfor nævnte inddragelser der er foretaget på grund af ændrede forhold i hjemlandet.

På baggrund af udtræk fra Udlændingeregisteret har Udlændingestyrelsen vedrørende an-

tallet af flygtninge, der har fået inddraget opholdstilladelser efter udlændingelovens § 7 og § 8 i de senere år, oplyst, at 3 personer fik inddraget deres opholdstilladelse i 1995, 17 personer fik inddraget deres opholdstilladelse i 1996, mens 17 personer fik inddraget deres opholdstilladelse i 1997.

Det bemærkes, at der i alle tilfælde er tale om endelige afgørelser om inddragelse, dvs. afgørelser, som er truffet af klageinstansen, samt afgørelser truffet af 1. instansen, i det omfang afgørelsen ikke er påklaget, klagen er frafaldet, eller den pågældende udlænding er forsvundet.

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at udtræk fra Udlændingeregisteret har vist, at ud af disse 37 personer er henholdsvis 3, 6 og 5 personer udrejst efter den endelige afgørelse om inddragelse af opholdstilladelsen.

En parallel manuel gennemgang i Udlændingestyrelsen har vist, at ud af disse 37 personer har 10 personer efterfølgende fået opholdstilladelse på andet grundlag. Vedrørende de resterende 13 personer har Udlændingestyrelsen oplyst, at sagerne bl.a. kan bero på ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag.

Spørgsmål 8:

Hvor mange opholdstilladelser er blevet inddraget i 1997 på grund af sving, og hvor mange er udsendt samme år?

Svar:

Efter udlændingelovens § 19, stk. 3, kan en opholdstilladelse altid inddrages, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved sving.

Først med virkning fra den 3. april 1998 har det, for så vidt angår asylsager, ved opdatering i Udlændingeregisteret været muligt at skelne mellem personer, hvis opholdstilladelse er inddraget eller nægtet forlænget på grund af sving, jf. udlændingelovens § 19, stk. 3, og personer, hvis opholdstilladelse er inddraget eller nægtet forlænget under henvisning til, at det grundlag, som var angivet i ansøgningen eller i tilladelsen, var

urigtigt eller ikke længere er til stede, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, jf. § 19, stk. 2. Før den 3. april 1998 var det således ikke muligt at skelne herimellem, hverken for så vidt angår opholdstilladelser meddelt i medfør af udlændingelovens §§ 7-8, eller for så vidt angår opholdstilladelser meddelt i medfør af udlændingelovens § 9. Det er derfor ikke muligt at oplyse, hvor mange af de nedenfor nævnte inddragelser og nægtelser af forlængelse der er foretaget på grund af svig.

På baggrund af udtræk fra Udlændingeregisteret har Udlændingestyrelsen vedrørende antallet af personer, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget i 1997, og antallet af personer, der efterfølgende er udrejst, oplyst følgende:

§§ 7 og 8 (asyl)

17 personer fik inddraget deres opholdstilladelse; heraf er 5 personer udrejst

§ 9 (familiesammenføring m.v.)

557 personer fik inddraget eller nægtet forlængelse af deres opholdstilladelse; heraf er 120 personer udrejst

Det bemærkes, at der i alle tilfælde er tale om endelige afgørelser om inddragelse eller nægtelse af forlængelse, dvs. afgørelser, som er truffet af klageinstansen, samt afgørelser truffet af 1. instansen, i det omfang afgørelsen ikke er påklaget, klagen er frafaldet, eller den pågældende udlænding er forsvundet.

En parallel manuel gennemgang foretaget af Udlændingestyrelsen har vist, at ca. 200 personer efterfølgende har fået opholdstilladelse på andet grundlag.

Vedrørende de resterende ca. 250 personer har Udlændingestyrelsen oplyst, at sagerne bl.a. kan bero på ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag. Herudover er enkelte personer udrejst, forinden deres opholdstilladelse er inddraget eller nægtet forlænget, mens der for andre persons vedkommende ikke foreligger oplysninger i Udlændingeregisteret om, hvorvidt de pågældende er udrejst.

Spørgsmål 13:

I forbindelse med ændringen af reglerne om forsørgelseskrav, for så vidt angår ægtefæller til danske og nordiske statsborgere og flygtninge,

bedes ministeren oplyse, hvor stor en procentdel af ægtefællesammenføringerne denne gruppe udgjorde i 1996 og 1997.

Svar:

I 1996 fik i alt 6.112 personer opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, med henblik på familiesammenføring med en ægtefælle eller fast samlever i Danmark. Heraf var 4.787, svarende til ca. 78 pct., danske eller nordiske statsborgere eller flygtninge.

I 1997 fik i alt 5.599 personer opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, med henblik på familiesammenføring med en ægtefælle eller fast samlever i Danmark. Heraf var 4.502, svarende til ca. 80 pct., danske eller nordiske statsborgere eller flygtninge.

Det bemærkes, at tallene alene omfatter opholdstilladelser givet på baggrund af førstegangsansøgninger, samt at tallene fra 1997 er foreløbige.

Spørgsmål 15:

Ministerens bedes nærmere beskrive, efter hvilke kriterier der inden udløbet af 3-års-grænsen kan erhverves tidsbegrænset opholdstilladelse.

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, skal der efter ansøgning meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse til en udlænding med opholdstilladelse efter §§ 7, 8 eller 9, stk. 1 og 2, hvis den pågældende med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste tre år. Der vil i disse tilfælde være tale om et retskrav på tidsbegrænset opholdstilladelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, vil der kunne meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse inden den i stk. 3 nævnte periode på tre år, hvis væsentlige hensyn afgørende taler for at imødekomme ansøgningen. Der vil i disse tilfælde ikke være tale om et retskrav på tidsbegrænset opholdstilladelse, idet afgørelsen heraf beror på en skønsmæssig vurdering af den pågældendes forhold.

Meddelelsen af tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3 eller stk. 4, er dog - medmindre særlige grunde taler derimod - betinget af, at den pågældende udlænding har gennemført

et tilbudt introduktionsprogram efter lov om integration af udlændinge i Danmark eller, hvis dette ikke er tilfældet, et andet tilbudt forløb, der kan sidestilles hermed, ikke har begået kriminalitet af en vis grovhed og ikke har forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr., hvor den pågældende ikke har villet aftale en afdragsordning eller ikke overholder en sådan, jf. de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 5 og 6. Betingelsen om, at den pågældende skal have gennemført introduktionsprogrammet, kan kun stilles, hvis udlændingen er omfattet af integrationsloven og udlændingen har fået tilbudt et introduktionsprogram.

Ved den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, gives der mulighed for at meddele tidsubegrænset opholdstilladelse til udlændinge, der opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, men som ikke har boet her i landet med henblik på varigt ophold i mere end tre år.

Det er en betingelse, at den pågældende som minimum har haft opholdstilladelse her i landet i en periode, der svarer til den hidtidige praksis for, efter hvilken periode en opholdstilladelse meddeles tidsubegrænset. Efter hidtidig praksis kan der i visse tilfælde meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, selv om den pågældende udlænding ikke har boet lovligt her i landet med henblik på varigt ophold i mere end tre år. Dette gælder visse udlændinge, der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter lovligt ophold her i landet i mindre end tre år, samt visse udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end tre år, men alene med henblik på midlertidigt ophold.

Efter gældende praksis meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter ophold i mindre end tre år til følgende udlændinge:

- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Omfattet heraf er udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret. Har den pågældende udlænding søgt om opholdstilladelse fra udlandet, meddeles der tidsubegrænset opholdstilladelse efter et år. Har den pågældende indgivet ansøgning om opholdstilladelse her i landet, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse straks.
- Visse udlændinge med opholdstilladelse efter

udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3. Omfattet heraf er mindreårige børn af en i Danmark fastboende person, hvor den fastboende er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse. Mindreårige børn, der søger om opholdstilladelse fra udlandet, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse i et år og er herefter fritaget for opholdstilladelse indtil det fyldte 18. år. Ved det fyldte 18. år meddeles barnet tidsubegrænset opholdstilladelse, såfremt forældrene har tidsubegrænset opholdstilladelse.

- Visse udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Omfattet heraf er dels udlændinge, der har danske forældre, dels udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Nordtyskland. Udlændinge, der har danske forældre, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter to år. Udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Nordtyskland, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse ved førstegangsansøgning.
  - Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5. Omfattet heraf er udlændinge med opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., som har fået endeligt afslag på asyl, og som på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, vedkommende ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet. Tidsubegrænset opholdstilladelse meddeles to år efter den første meddelelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5.
  - Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6. Omfattet heraf er udlændinge fra Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), der har indgivet ansøgning om asyl her i landet inden den 11. oktober 1995, og som er meddelt endeligt afslag på ansøgningen, men ikke kan indrejse i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien-Montenegro). Tidsubegrænset opholdstilladelse meddeles efter to år. Det bemærkes, at der på nuværende tidspunkt er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse til alle, der er omfattet af bestemmelsen.
- Der er ikke med lovforslaget tilsigtet ændringer i ovennævnte praksis.

Spørgsmål 16:

Kan ministeren bekræfte, at ingen internationale konventioner pålægger Danmark at give nogen tidsbegrænset opholdstilladelse?

Svar:

Efter flygtningekonventionen er Danmark ikke forpligtet til at meddele flygtninge tidsbegrænset opholdstilladelse, men alene til ikke at udsende konventionsflygtninge til lande, hvor de pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen anførte grunde, eller hvor de pågældende ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 forpligter ligeledes Danmark til ikke at udsende personer til lande, hvor de pågældende risikerer tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. herved de tilsvarende bestemmelser i artikel 3 og 16 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. De nævnte bestemmelser forpligter derimod ikke Danmark til at meddele de pågældende personer tidsbegrænset opholdstilladelse.

Danmark er således ikke forpligtet af internationale konventioner, herunder heller ikke FN's konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, til at meddele tidsbegrænset opholdstilladelse til udlændinge.

Spørgsmål 23:

Kan ministeren bekræfte, at lovforslagets nummer 22 gør det vanskeligere at udsende personer, der ikke har fået asyl, og skal bemærkningerne til forslaget forstås således, at Flygtningenævnet kun kan stille vilkår for tvangsmæssig udsendelse under henvisning til de generelle forhold i hjemlandet?

Svar:

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 31, stk. 2, 1. pkt., i lovforslagets § 1, nr. 23, indebærer, at refolementsforbudet vedrørende udlændinge, der ikke risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde, betinges af, at der foreligger omstændigheder, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, og ikke - som efter den gældende bestemmelse - af, at

den pågældende udlænding har opholdstilladelse her i landet som de facto-flygtning. Ved ændringen opnås der systematisk overensstemmelse mellem stk. 1 og stk. 2 i § 31, og der sker en formel udvidelse af udsendelsesbeskyttelsen.

Flygtningenævnet har i praksis antaget, at nævnet i forbindelse med en beslutning efter udlændingelovens § 32 a om tvangsmæssig udsendelse kan fastsætte betingelser, således at udsendelse kan ske, uden at udlændingelovens § 31 er til hinder herfor.

Flygtningenævnet vil således alene kunne stille sådanne vilkår, hvis en udsendelse uden de pågældende vilkår konkret ville være i strid med udlændingelovens § 31. Det i bemærkningerne anførte er ikke udtryk for en ændret opfattelse.

Spørgsmål 24:

Efter hvilke kriterier skal det afgøres, om der i lovforslagets nummer 33 foreligger særlige grunde?

Svar:

Jeg går ud fra, at spørgsmålet vedrører lovforslagets § 1, nr. 35, vedrørende begrænsningen af adgangen for asylansøgere til at få udbetalt kost-, lomme- eller tøjpenge.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, skal Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at en udlænding, der indgiver ansøgning om asyl ved eller efter indrejsen og ikke medvirker til sagens oplysning, ikke skal have sine udgifter til underhold dækket bortset fra kost og logi i naturalier og sundhedsmæssige ydelser.

Det betyder, at Udlændingestyrelsen - hvis asylansøgeren ikke medvirker til sagens oplysning - skal gennemgå hver enkelt sag og træffe afgørelse om inddragelse af kost-, lomme- og tøjpenge, medmindre det efter den pågældende udlændings personlige eller familiemæssige forhold vil virke særlig belastende for udlændingen, f.eks. hvis udlændingen har børn i eller under den undervisningspligtige alder, eller hvis udlændingen er mindreårig uledsaget asylansøger, eller på grund af udlændingens sundhedstilstand.

Spørgsmål 26:

Er ministeren enig med Dansk Flygtningehjælp, der anser det for tvivlsomt om den fore-

slåede ændring af § 19 vil få nogen reel betydning?

Svar:

Nej.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4, indebærer en skærpelse af inddragelsesreglerne, idet der efter de gældende regler ikke er hjemmel til at inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse på grund af manglende overholdelse af forsørgelseskravet.

Forslaget indebærer, at Udlændingestyrelsen i de tilfælde, hvor der som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse stilles krav om dokumentation for den herboendes forsørgelsesevne, løbende skal ske en vurdering af, om betingelsen fortsat er opfyldt, indtil udlændingen har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse.

Bliver der efterfølgende tale om manglende forsørgelsesevne, skal der dog ikke ske inddragelse eller nægtelse af forlængelse, hvis der er tale om en rent midlertidig eller undskyldelig manglende forsørgelsesevne.

Opholdstilladelsen skal endvidere kun kunne nægtes forlænget eller inddrages, hvis det fortsat er sådan, at der i den enkelte sag skal stilles et forsørgelseskrav. Det skal stadig være sådan, at parternes personlige forhold og tilknytning til Danmark og til hjemlandet ikke taler imod at stille et forsørgelseskrav.

Ved vurderingen af, om manglende opfyldelse af forsørgelseskravet skal føre til inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en meddelt opholdstilladelse, skal de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, fortsat indgå. Ved afgørelsen af, om der i det enkelte tilfælde skal ske inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en meddelt opholdstilladelse, skal der således tages hensyn til, om inddragelse eller nægtelse af forlængelse vil være særlig belastende for udlændingen.

Spørgsmål 28:

Hvilke muligheder har en udlænding, der har fået afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, for at søge på ny, og vil ministeren nærmere beskrive, om den pågældende har krav på yderligere integrationstilbud?

Svar:

En udlænding, som ikke opfylder de foreslå-

ede betingelser for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive meddelt fortsat tidsbegrænset opholdstilladelse, såfremt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

Den pågældende udlænding vil i givet fald på ny kunne søge om tidsubegrænset opholdstilladelse ved udløbet af den tidsbegrænsede opholdstilladelse.

Der er ingen tidsfrister for, hvornår en ny ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse kan indgives, men udlændingen vil fortsat skulle opfylde betingelserne for at blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

En udlænding, der har fået afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, har hverken efter udlændingelovforslaget eller integrationslovsforslaget krav på yderligere introduktionstilbud.

Det kan dog tilføjes, at en udlænding, der ikke har gennemført det introduktionsprogram, den pågældende er blevet tilbudt efter integrationsloven, vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse på et senere tidspunkt, hvis udlændingen har gennemført eventuelle andre tilbudte forløb, der kan sidestilles med introduktionsprogrammet.

Spørgsmål 31:

Hvilke meromkostninger vil der være forbundet med behandlingen af klagesager over afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse og politiets merarbejde med forkyndelser, og vil der i den anledning blive tilført politiet flere ressourcer?

Svar:

Udlændingestyrelsen har oplyst, at meromkostningerne i forbindelse med Udlændingestyrelsens behandling af klagesager vedrørende afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse alene skønnes at udgøre en mindre del af det samlede ressourcebehov, der for Udlændingestyrelsens vedkommende vil være forbundet med gennemførelsen af lovforslaget.

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 11.1, forventes Udlændingestyrelsens samlede merudgifter ved lovforslaget i 1998 at kunne finansieres ved omprioritering inden for den på finansloven for 1998 afsatte driftsbevilling til Udlændingestyrelsen. Merudgifterne på længere sigt er forbundet med en betydelig usikkerhed. Fastlæggelsen af ressource-tilførslen til Udlændingestyrelsen i 1999 og føl-

gende år som følge af lovforslaget vil ske i forbindelse med udarbejdelsen af FL99 under hensyn til virkningen af de samlede regelændringer på udlændingeområdet, det forventede antal sager samt foreliggende effektiviseringsmuligheder.

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 11.3, må det forventes, at langt størstedelen af Udlændingestyrelsens afslag på ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse vil blive påklaget til Indenrigsministeriet. Da de nye regler ikke vil finde anvendelse på udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden, vil der først være merudgifter for Indenrigsministeriets departement i år 2002. Fastlæggelsen af en eventuel ressource tilførsel til departementet som følge af de ændrede regler om tidsubegrænset opholdstilladelse vil ske i forbindelse med udarbejdelsen af de årlige finanslove.

For så vidt angår spørgsmålet om politiets merarbejde med forkyndelser af afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, skal det bemærkes, at afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse vil blive meddelt den pågældende udlænding skriftligt med klagevejledning.

Der skal alene ske forkyndelse ved politiets foranstaltning i - nogle af - de tilfælde, hvor et afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse er forbundet med inddragelse eller bortfald af den pågældendes hidtidige tidsbegrænsede opholdstilladelse og den pågældende derfor skal pålægges at udrejse af landet.

Der er i disse tilfælde ikke tale om en forkyndelse af afslaget på tidsubegrænset opholdstilladelse, men om en forkyndelse af den pålagte udrejse og udrejsefrist for den pågældende udlænding.

De foreslåede ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse vil således ikke i sig selv medføre merarbejde for politiet med forkyndelser.

Spørgsmål 32:

Betyder svaret på spørgsmål 19, jf. bilag 30 på L 154 i 1. samling (genomdelt på bilag 7), at der vil ske udsendelse i forbindelse med inddragelse af opholdstilladelse?

Svar:

En endelig afgørelse om inddragelse eller

nægtelse af forlængelse af en flygtnings opholdstilladelse indebærer, at den pågældende skal udrejse af Danmark. Udrejser den pågældende ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

Spørgsmål 40:

I fortsættelse af ministerens svar på spørgsmål 26, jf. bilag 35 på L 154, 1. samling (genomdelt på bilag 7), bedes det oplyst, efter hvilke regler der er meddelt midlertidig opholdstilladelse til personer, der har fået afslag på asyl. Det bedes specielt oplyst, hvoraf den såkaldte 3-månedersregel fremgår, og hvornår den blev indført, samt oplyst, hvornår Folketinget blev orienteret om reglens tilstedeværelse. Endelig bedes ministeren vurdere, om denne 3-månedersregel ikke strider mod tidligere lovændringer, hvor Folketinget er blevet forsikret om, at udsendelserne ville blive effektueret.

Svar:

Efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, kan der meddeles opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Efter gældende praksis kan der meddeles midlertidig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, til asylansøgere, der er meddelt endeligt afslag på ansøgning om asyl eller eventuelt tillige på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse, hvis det ikke har været muligt at udsende den pågældende på grund af udsendeshindringer og der er forløbet mindst tre måneder efter den seneste udrejsefrist. Det er en betingelse, at udsendeshindringen ikke skyldes manglende medvirken fra udlændingens side, samt at det må anses for udsigtsløst, at udsendeshindringen vil ophøre.

Den nævnte anvendelse af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, er omtalt i bemærkningerne til forslag til lov nr. 421 af 1. juni 1994 om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (lovforslag nr. L 214 af 2. marts 1994), jf. Folketingstidende 1993-94, Tillæg A, side 7335. Det fremgår heraf, at der i de situationer, hvor det viser sig umuligt at gennemføre en tvangsmæssig udsendelse, som hidtil vil være mulighed for at give opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Det

fremgår endvidere, at politiet i den forbindelse er forpligtet til at underrette Direktoratet for Udlændinge (nu Udlændingestyrelsen) med henblik på, at det kan vurderes, om vedkommende skal have opholdstilladelse.

Den såkaldte 3-måneders-regel fremgår af de retningslinjer for politiets tilrettelæggelse af tvangsmæssige udsendelser, der blev fastsat af den daværende indenrigsminister ved brev af 12. juli 1994 til Rigspolitiet som opfølgning på vedtagelsen af lov nr. 421 af 1. juni 1994. Det fremgår heraf, at forelæggelse af en sag for Udlændingestyrelsen vil kunne ske, hvis politiet gennem en længere periode ikke har kunnet udsende en asylansøger og en udsendelse ikke må vurderes som umiddelbart forestående. En forelæggelsespligt vil i almindelighed blive aktuel, hvis der er gået tre måneder efter udløbet af den seneste udrejsefrist, jf. Folketingstidende 1994-95, Tillæg A, side 940.

Folketinget blev orienteret om de nævnte retningslinjer ved fremsættelsen af lovforslag nr. L 85 af 30. november 1994 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand (senere stadfæstet som lov nr. 33 af 18. januar 1995), idet den daværende indenrigsministers brev af 12. juli 1994 til Rigspolitiet er optrykt som bilag til lovforslaget, jf. Folketingstidende 1994-95, Tillæg A, side 938 ff.

Den omtalte 3-måneders-regel strider således ikke mod tidligere lovændringer eller regeringens generelle bestræbelser på at effektivisere asylsagsbehandlingen og udsendelsesprocedurerne.

Jeg vil i øvrigt gerne understrege, at selv om der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, på grund af udsendeshindringer, skal Rigspolitiet i alle tilfælde fortsætte arbejdet med at skabe mulighed for en gennemførelse af udsendelsen af en udlænding, der har fået endeligt afslag på sin ansøgning om opholdstilladelse her i landet. Det er endvidere en betingelse for opholdstilladelsen, at den pågældende fortsat medvirker til gennemførelse af udsendelsen. Hvis udsendeshindringen ophører, vil opholdstilladelsen kunne inddrages i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Der henvises i den forbindelse til besvarelsen med bilag af spørgsmål nr. 18 af 3. maj 1995 (L 194 - bilag 3).

Spørgsmål 43:

Howdan kan de facto-begrebet indskrænkes uden at komme i strid med internationale konventioner?

Svar:

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 7, stk. 2, præciserer, at der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af FN's flygtningekonvention, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland.

Danmark er foruden af FN's flygtningekonvention forpligtet af andre internationale aftaler til under visse omstændigheder at unnlade udsendelse. Disse aftaler har således betydning for vurderingen af, hvorvidt udlændinge skal gives beskyttelse her i landet.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 må der ikke ske udsendelse af personer til et land, hvor de vil blive underkastet tortur eller blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. herved de tilsvarende bestemmelser i artikel 3 og artikel 16 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling og artikel 7 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Tillægsprotokol nr. 6 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder et forbud mod idømmelse af dødsstraf og henrettelse i fredstid. Det vil kunne være i strid med denne protokol at udsende en udlænding til et land, hvor den pågældende vil blive udsat herfor.

En eventuel indskrænkning af udlændingelovens de facto-begreb måtte derfor i givet fald udformes på en sådan måde, at i hvert fald de personer, som Danmark efter de ovenfor beskrevne internationale aftaler er forpligtet til ikke at udsende, er omfattet af de facto-begrebet.

Spørgsmål 44:

Hvad betaler flygtninge for pas, og hvad betaler danske borgere, og vil ministeren overveje at lade udlændinge betale det samme som danskere?

Svar:

Det følger af paslovens § 4 a, stk. 1, at danske statsborgere mellem 18 og 67 år betaler kr. 400 for udstedelse af dansk nationalitetspas.

Danske statsborgere under 18 år og over 67 år betaler kr. 150 for udstedelse af dansk nationalitetspas, jf. paslovens § 4 a, stk. 3.

Det følger af udlændingelovens § 44, stk. 2, at der for udstedelse af dansk rejselegitimation til udlændinge betales et beløb svarende til beløbet for udstedelse af danske pas til unge og ældre, jf. paslovens § 4 a. For forlængelse skal der ikke ske betaling.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 39, stk. 5, at indenrigsministeren fastsætter regler om udstedelse af særlig rejselegitimation til udlændinge, der ikke kan skaffe sig pas, eller som af andre grunde har behov for et sådant dokument.

For udstedelse af særlig rejselegitimation til udlændinge betales kr. 150, jf. udlændingelovens § 39, stk. 6.

Det vil således kræve en ændring af såvel udlændingelovens § 44, stk. 2, som § 39, stk. 6, såfremt udlændinge og danske statsborgere skal ligestilles ved betaling for udstedelse af dansk rejselegitimation og særlig rejselegitimation.

Jeg er indstillet på at overveje en sådan lovændring.

Spørgsmål 46:

Vil ministeren overveje at indføre et krav om, at man skal have opholdt sig et antal år i Danmark for at kunne blive forsørget af det offentlige?

Svar:

Regeringen vil ikke indføre et krav om, at udlændinge skal have opholdt sig et antal år her i landet, førend de kan modtage hjælp til forsørgelse fra det offentlige.

Regeringen finder, at nyankomne udlændinge må betragtes som personer i en overgangsfase, hvor de uddanner sig og kvalificerer sig til en fremtid i det danske samfund. I denne overgangsfase skal udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, modtage en kontantydelse, indtil de er i stand til at klare sig selv.

Efter regeringens forslag til lov om integration af udlændinge (L 60) vil udlændinge, der tilbydes et introduktionsprogram, være berettiget

til introduktionsydelse i op til tre år fra det tidspunkt, hvor ansvaret overgår til kommunalbestyrelsen, såfremt de pågældende ikke er i stand til at forsørge sig selv og i øvrigt opfylder de nærmere angivne betingelser for at modtage introduktionsydelsen, jf. integrationslovforslagets kapitel 5. Det er således blandt andet en betingelse for udbetaling af introduktionsydelse, at udlændingen ikke er berettiget til at modtage statens uddannelsesstøtte og ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension i henhold til lov om social pension, jf. integrationslovforslagets § 25, stk. 5.

Introduktionsydelsen vil for enlige udgøre højst 5.000 kr. pr. måned pr. person og for forsørgere højst 7.000 kr. pr. måned pr. person, idet beløbet dog ikke kan overstige den forsørgelsesydelse, som en person ville være berettiget til efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om social pension, jf. integrationslovforslagets § 27.

Udlændinge, der er berettiget til introduktionsydelse, er ikke berettigede til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller til folkepension efter lov om social pension, jf. integrationslovforslagets § 26, stk. 1. De pågældende udlændinge vil dog have ret til supplerende sociale ydelser efter den almindelige lovgivning, jf. § 26, stk. 2. Som eksempler på sådanne ydelser kan nævnes børnefamilieydelse efter lov om børnefamilieydelse, diverse børnetilskud efter lov om børnetilskud samt boligsikring efter lov om individuel boligsikring.

Integrationslovforslaget indebærer således, at en udlænding, der tilbydes et introduktionsprogram, skal have opholdt sig i Danmark i mindst tre år fra det tidspunkt, hvor ansvaret overgår til kommunalbestyrelsen, for at være berettiget til ydelser efter lov om aktiv social politik og folkepension efter lov om social pension.

Spørgsmål 48:

Hvorledes udregnes 3-års-grænsen med hensyn til permanent opholdstilladelse?

Svar:

Efter forslaget skal der meddeles tidsubgrænset opholdstilladelse til udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8 eller 9, stk. 1 og 2, som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de

sidste tre år, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3.

Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skal dog, medmindre særlige grunde taler derimod, tillige at være betinget af, at udlændingen har gennemført et tilbudt introduktionsprogram eller, hvis dette ikke er tilfældet, har gennemført et andet tilbudt forløb, der kan sidestilles hermed, ikke har begået kriminalitet af en vis grovhed og ikke har forfalden gæld på over 50.000 kr. til det offentlige, hvor den pågældende ikke har villet aftale en afdragsordning eller ikke overholder en sådan, jf. de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 5 og 6.

Vurderingen af, om den tidsmæssige betingelse i § 11, stk. 3, er opfyldt, sker i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Et lovligt ophold med henblik på varigt ophold her i landet omfatter i § 11, stk. 3, den periode, hvor den pågældende udlænding har haft opholdstilladelse med henblik på varigt ophold her i landet i medfør af udlændingelovens §§ 7-9. For så vidt angår EU-borgere med opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 6, gælder særlige regler i EF-bekendtgørelsen, jf. udlændingelovens § 2.

Hvis en udlænding har opholdt sig her i landet på to eller flere på hinanden følgende grundlag, indtræder beskyttelsen mod inddragelse efter gældende praksis efter udlændingelovens § 19, stk. 2, først, når udlændingen opfylder den tidsmæssige betingelse efter det sidst indtrådte grundlag regnet fra ansøgningens indgivelse. Den samlede, faktiske varighed af den pågældendes ophold her og den dermed forbundne tilknytning til landet kan dog efter et konkret skøn begrunde, at opholdstilladelsen ikke inddrages, jf. udlændingelovens § 19, stk. 5.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 1, regnes 3-års-perioden fra tidspunktet for udlændinges tilmelding til folkeregistret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, regnes 3-års-perioden fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 27, stk. 2.

For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 og § 9, stk. 2, nr. 5, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter lov om midlertidig

opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (jugoslaverloven), regnes 3-års-perioden fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse i medfør af jugoslaverloven eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse, idet perioden regnes fra det tidligste af de nævnte begyndeelsestidspunkter, jf. udlændingelovens § 27, stk. 3.

Spørgsmål 50:

Har Danmark efter internationale konventioner pligt til at give opholdstilladelse i Danmark, eller kan beskyttelsespligten efter konventionerne opfyldes ved placering i et sikkert land, der ikke videresender den pågældende?

Svar:

Danmark har med sin tiltræden af FN's Flygtningekonvention forpligtet sig til at yde flygtninge beskyttelse mod forfølgelse i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. Efter konventionens artikel 33 må en flygtning som udgangspunkt ikke udsendes til et område, hvor den pågældendes liv eller frihed vil være truet på grund af den pågældendes race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller den pågældendes politiske anskuelser.

Danmark er tillige forpligtet til at give flygtninge, som Danmark yder beskyttelse her i landet, de rettigheder, der følger af konventionen. Det drejer sig bl.a. om retten til et konventionspas, den retlige status, adgangen til beskæftigelse, retten til bolig og offentlig undervisning samt om sociale rettigheder m.v.

Danmark er foruden af FN's flygtningekonvention forpligtet af andre internationale aftaler til under visse omstændigheder at undlade udsendelse. Disse aftaler har således betydning for vurderingen af, hvorvidt udlændinge skal gives beskyttelse her i landet.

Danmark er efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 forpligtet til ikke at udsende personer til et land, hvor de vil blive underkastet tortur eller blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. herved de tilsvarende bestemmelser i artikel 3 og artikel 16 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller ned-

værdigende behandling og artikel 7 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Tillægsprotokol nr. 6 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder et forbud mod idømmelse af dødsstraf og henrettelse i fredstid. Det vil kunne være i strid med denne protokol at udsende en udlænding til et land, hvor den pågældende vil blive udsat herfor.

Flygtningekonventionen er ikke til hinder for, at Danmark udsender en asylansøger til et andet land, hvor den pågældende ikke risikerer en af konventionen omfattet forfølgelse og udlændingen er beskyttet mod videresendelse til et land, hvor den pågældende risikerer en sådan forfølgelse. Tilsvarende gælder for de øvrige nævnte konventioner.

I de tilfælde, hvor en asylansøger, der opholder sig her i landet, ikke udsendes til et andet land, er det nødvendigt at gennemføre en asylsagsbehandling med henblik på at fastslå, om asylansøgeren kan anerkendes som flygtning i henhold til flygtningekonventionen og dermed have et krav på beskyttelse i Danmark og de rettigheder, der følger af konventionen.

Spørgsmål 52:

Hvordan kan et ændringsforslag, hvor Dansk Flygtningehjælp ikke indgår i åbenbart grundløse-proceduren, formuleres?

Svar:

En ændring af åbenbart grundløs-proceduren, hvorefter Dansk Flygtningehjælp ikke indgår i denne, kan ske ved at ændre udlændingelovens § 53 a, stk. 3, således, at ordene: », efter at sagen har været forelagt for Dansk Flygtningehjælp,« udgår og bestemmelsen affattes som følger:

»Udlændingestyrelsen kan bestemme, at afgørelsen i en sag, herunder en sag om opholdstilladelse efter § 7, stk. 4, hvor ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, ikke kan indbringes for Flygtningesnævnet«.

Jeg kan oplyse, at gennemførelsen af en ordning som den ovenfor angivne vil være i strid med Rådets resolution af 20. juni 1995 om mindstegarantier for behandling af asylsager, medmindre Dansk Flygtningehjælps medvirken erstattes af medvirken af en anden uafhængig myndighed.

Det fremgår således af resolutionens punkt 19, at medlemsstaterne alene kan afskære klagemu-

ligheden i åbenbart grundløse-sager, hvis en af sagsbehandlingsmyndigheden uafhængig og adskilt instans på forhånd har stadfæstet afgørelsen. Ifølge resolutionens punkt 31 skal medlemsstaterne tage hensyn til bl.a. dette princip ved alle forslag om ændring af nationale retsfor skrifter, ligesom medlemsstaterne vil bestræbe sig på at bringe deres interne retsfor skrifter i overensstemmelse hermed inden den 1. januar 1996. Resolutionen kan ikke anses for retligt bindende for Danmark, men har karakter af en henstilling.

Gennemførelsen af en ordning som den ovenfor angivne vil endvidere være i strid med konklusion nr. 30, der er vedtaget af UNHCR's eksekutivkomité, medmindre Dansk Flygtningehjælps medvirken erstattes af medvirken af en anden uafhængig instans. Det anbefales bl.a. i denne konklusion, at en asylansøger, der har fået afslag under henvisning til, at ansøgningen betragtes som åbenbart grundløs, skal have mulighed for at få afslaget prøvet på ny, før der sker udsendelse af den pågældende asylansøger. Det fremgår endvidere, at muligheden for at få et afslag prøvet på ny kan være simple end i de tilfælde, hvor ansøgningen ikke betragtes som åbenbart grundløs. Dansk Flygtningehjælps mulighed for at nedlægge veto i åbenbart grundløse-sager udgør en sådan simple mulighed for at få afslaget prøvet på ny.

Konklusionerne fra UNHCR's eksekutivkomité er ikke retligt bindende for Danmark. Imidlertid er der praksis for, at Danmark i videst muligt omfang efterlever henstillingerne fra FN og tilhørende organer.

Spørgsmål 57:

Hvilke regler gælder for udbetaling af folkepension til en udlænding, som har fået opholdstilladelse med henblik på varigt ophold i Danmark, men ved folkepensionsalderen kun har boet i Danmark i en del af sin voksne tilværelse?

Svar:

Socialministeriet har til brug for besvarelsen oplyst, at retten til folkepension som hovedregel er betinget af, at modtageren, der skal være fyldt 67 år, jf. lov om social pension § 12, har dansk indfødsret, jf. lov om social pension § 2, stk. 1.

Udlændinge, der har haft fast bopæl i Danmark i mindst ti år mellem det fyldte 15. og det

fyldte 67. år, heraf mindst fem år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes, og udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8 har dog også ret til folkepension, jf. lov om social pension § 2, stk. 2.

Retten til folkepension er endvidere som hovedregel betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark, jf. lov om social pension § 3, stk. 1.

Efter lov om social pension § 3 a, stk. 1, bevarer udlændinge med opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens §§ 7-8, som tager bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter at have fået tillagt folkepension, dog retten til at modtage folkepensionens grundbeløb fastsat på grundlag af bopælstiden her i landet, jf. nærmere herom nedenfor.

Det følger endvidere af lov om social pension § 3 a, stk. 2, at andre udlændinge, der har haft fast bopæl i Danmark i mindst ti år mellem det fyldte 15. og det fyldte 67. år, heraf mindst fem år umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes, har en tilsvarende ret, såfremt de pågældende har opholdstilladelse efter udlændingelovens

1. § 9, stk. 2, nr. 2,
2. § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2,
3. § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en person med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8, § 9, stk. 2, nr. 2, eller § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2,
4. § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8,
5. § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle eller et barn af en person med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2,
6. § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding, samt
7. § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4.

Retten til at bevare pensionen for de personer, der er anført i nr. 3-5 og 7, er dog betinget af, at

de pågældende vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Retten til folkepension baseres på modtagerens faktiske bopælstid.

Retten til folkepension er således betinget af, at modtageren har haft fast bopæl i Danmark i mindst tre år mellem det fyldte 15. og det fyldte 67. år, jf. lov om social pension § 4.

Retten til fuld folkepension er betinget af mindst 40 års fast bopæl her i landet (optjening), jf. lov om social pension § 5. Er betingelsen vedrørende varigheden af bopælstiden her i landet ikke opfyldt, fastsættes pensionen efter forholdet mellem den faktiske bopælstid og 40 år, jf. § 5, stk. 2.

En udlænding, der har haft fast bopæl her i landet i f.eks. 15 år, og som i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage folkepension, vil således modtage folkepension på et beløb svarende til $\frac{15}{40}$ af det fulde folkepensionsbeløb.

Ved opgørelse af bopælstid for en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8 sidestilles den pågældendes bopælstid i hjemlandet og i andre lande, hvori den pågældende har haft bopæl på et grundlag svarende til det, der er nævnt i udlændingelovens § 7, med bopælstid her i landet, jf. lov om social pension § 9, stk. 1. Dette gælder dog kun, så længe den pågældende har fast bopæl her i landet, jf. lov om social pension § 9, stk. 2.

Det skal endelig bemærkes, at socialministeren efter overenskomster med andre stater kan fastsætte regler om fravigelse af bestemmelserne om indfødsret, bopæl og optjening, ligesom socialministeren fastsætter bestemmelser om fravigelse af lovens regler, i det omfang dette er nødvendigt for anvendelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger om social sikring for arbejdstagere m.v., jf. lov om social pension § 11.

Spørgsmål 58:

Er der nogen konventioner, der forpligter et land til at modtage andre flygtninge end konventionsflygtninge? Hvis svaret er ja, hvilke konventioner er det da, der kræver, at et land giver opholdstilladelse til de facto-flygtninge samt humanitær opholdstilladelse?

Svar:

Danmark er foruden af FN's flygtningekonvention forpligtet af andre internationale aftaler af betydning for vurderingen af, hvorvidt udlændinge skal gives beskyttelse her i landet. Det drejer sig navnlig om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling og FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 har følgende ordlyd:

»Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.«

Artikel 1 og 2 i tillægsprotokol nr. 6 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har følgende ordlyd:

»Artikel 1. Dødsstraffen skal afskaffes. Ingen må idømmes en sådan straf eller henrettes.

Artikel 2. En stat kan i sin lovgivning foreskrive dødsstraf for handlinger, der er begået i krigstid eller under overhængende fare for krig. En sådan straf må kun anvendes i de tilfælde, der er fastsat i loven og i overensstemmelse med dens bestemmelser. Staten skal give Europarådets generalsekretær meddelelse om de relevante bestemmelser i den pågældende lov.«

Artikel 3 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling har følgende ordlyd:

»1. Ingen deltagende stat må udvise, tilbagelevere eller udlevere en person til en anden stat, hvor der er vægtige grunde for at antage, at han vil være i fare for at blive underkastet tortur.

2. Med henblik på at vurdere, om der foreligger sådanne grunde, skal de kompetente myndigheder tage alle relevante omstændigheder i betragtning, herunder om der i den pågældende stat er et fast mønster af alvorlige, åbenbare eller massive krænkelse af menneskerettighederne.«

Artikel 16 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling har følgende ordlyd:

»1. Enhver deltagende stat skal på ethvert territorium under sin jurisdiktion påtage sig at forhindre andre handlinger, som indebærer grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som ikke udgør tortur som defineret i artikel 1, når sådanne handlinger er foretaget af eller på opfordring af en offentligt ansat eller en anden person, der virker i embeds medfør eller

med en sådan persons samtykke eller indvilligelse. I særdeleshed skal de forpligtelser, der er indeholdt i artiklerne 10, 11, 12 og 13 anvendes således, at henvisninger til andre former for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf træder i stedet for henvisninger til tortur.

2. Forholdsreglerne i denne konvention er uden præjudicerende virkning for bestemmelserne i noget andet folkeretligt instrument eller national lovgivning, der forbyder grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller som vedrører udlevering eller udvisning.«

Artikel 7 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder har følgende ordlyd:

»Ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. I særdeleshed må ingen uden sit frit afgivne samtykke underkastes medicinske eller videnskabelige eksperimenter.«

Danmark er således efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention forpligtet til ikke at udsende personer til et land, hvor de vil blive underkastet tortur eller blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. de ovennævnte tilsvarende bestemmelser i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling og FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder. Det vil kunne være i strid med tillægsprotokol nr. 6 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention at udsende en udlænding til et land, hvor den pågældende vil blive udsat herfor.

For så vidt angår spørgsmålet om humanitær opholdstilladelse, kan det oplyses, at Indenrigsministeriet efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, kan meddele opholdstilladelse, hvor en udlænding har fået endeligt afslag på asyl, men hvor der er vægtige hensyn af humanitær karakter, der afgørende taler for at meddele opholdstilladelse.

Der meddeles efter praksis opholdstilladelse efter denne bestemmelse til personer, der lider af fysiske eller psykiske sygdomme af meget alvorlig art, og til enlige kvinder og familier med mindre børn, som kommer fra et område, hvor der hersker krig eller krigslignende tilstande eller ekstremt vanskelige levevilkår.

Danmark har ikke indgået nogle internationale aftaler, der medfører en pligt til at give op-

holdstilladelse i de situationer, der er omfattet af Indenrigsministeriets praksis.

Tilbagesendelse af meget syge mennesker til områder, hvor de med stor sandsynlighed ikke vil kunne modtage akut og nødvendig lægebehandling, vil dog efter omstændighederne kunne være i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. de tilsvarende bestemmelser i artikel 3 og artikel 16 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling og artikel 7 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Spørgsmål 59:

Er der nogen konventioner, der forhindrer, at opholdstilladelser til flygtninge og andre udlændinge gøres midlertidige i f.eks. de første 12 år eller længere?

Svar:

Danmark er ikke forpligtet af nogen konventioner, der forhindrer, at opholdstilladelser til flygtninge og andre udlændinge gøres midlertidige i et nærmere bestemt tidsrum.

Danmark er dog af en række konventioner forpligtet til under visse omstændigheder at undlade udsendelse, jf. besvarelsenerne af spørgsmål nr. 43 og 58 af 24. april 1998 (L 58 - bilag 8 og 10).

I FN's flygtningekonvention er der i artikel 1 C beskrevet en række forhold, der bevirker, at en flygtning mister sin flygtningestatus, hvis årsagen til flugten ikke længere er til stede. Det fremgår imidlertid blandt andet af samme bestemmelse i konventionen, at bestemmelsen ikke skal finde anvendelse på en flygtning, som kan påberåbe sig tvingende grunde, der har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at søge beskyttelse i det land, hvor den pågældende er statsborger.

Spørgsmål 66:

Hvor mange udlændinge er blevet nægtet eller har fået inddraget opholdstilladelse, hvor en dna-test har påvist manglende familiemæssig tilknytning mellem ansøgeren og referencen i familiesammenføringssager, og hvor mange af disse er rent faktisk udsendt?

Svar:

Efter udlændingelovens § 40 c kan udlændin-

gemyndighederne ved behandlingen af en ansøgning om familiesammenføring kræve, at ansøgeren og den herboende reference medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkelig dokumenteret.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at denne mulighed for at få den familiemæssige tilknytning fastslået i al væsentlighed benyttes i familiesammenføringssager med somaliske ansøgere, idet dokumentationen for det i udlændingelovens § 9 krævede slægtskab i disse sager ofte er mangelfuld eller ikke-eksisterende på grund af forholdene i Somalia.

I 1997 har Udlændingestyrelsen således modtaget svar på dna-undersøgelser vedrørende 74 somaliske ansøgere. På baggrund af dna-undersøgelserne blev det oplyste familieforhold udelukket for 45 ansøgere, og 44 af disse ansøgere er på nuværende tidspunkt meddelt afslag på deres ansøgning om familiesammenføring.

I perioden 1. januar 1998-30. april 1998 har Udlændingestyrelsen modtaget svar på dna-undersøgelser vedrørende 227 somaliske ansøgere. På baggrund af dna-undersøgelserne blev det oplyste familieforhold udelukket for 153 ansøgere, og 100 af disse ansøgere er på nuværende tidspunkt meddelt afslag på deres ansøgning om familiesammenføring.

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at størstedelen af de dna-undersøgelser, der iværksættes i somaliske familiesammenføringssager, foretages, medens ansøgerne opholder sig i udlandet. En ansøger, der meddeles afslag på en ansøgning om familiesammenføring, er således som hovedregel endnu ikke indrejst i Danmark og skal derfor ikke udsendes.

Spørgsmål 69:

Ministeren bedes oplyse, hvor mange udlændinge der siden fremsættelsen af L 154 i folketingsåret 1997-98 (1. samling) er blevet udvist alene som følge af manglende opfyldelse af et stillet forsørgelseskrav.

Svar:

Udlændingestyrelsen har oplyst, at der i perioden januar 1998-april 1998 er meddelt afslag på familiesammenføring til i alt 324 personer (foreløbigt tal) som følge af manglende opfyl-

delse af et stillet forsørgelseskrav. Afslagene fordeler sig som følger:

Afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2: 146 personer

Afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3: 40 personer

Afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4: 129 personer

Afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 5: 9 personer

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at størstedelen af de ansøgere, der søger om familiesammenføring, søger fra udlandet. En ansøger, der meddeles afslag på en ansøgning om familiesammenføring, er således som hovedregel endnu ikke indrejst i Danmark og skal derfor ikke udsendes.

Efter lovforslag nr. L 59 kan en opholdstilladelse inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at en herboende person godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4.

Efter de gældende regler er der ikke hjemmel til at inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse på grund af manglende overholdelse af forsørgelseskravet.

Der er derfor ikke med denne begrundelse inddraget nogen opholdstilladelser siden fremsættelsen af lovforslag nr. L 154 den 17. december 1997.

Det bemærkes, at de gældende regler heller ikke giver hjemmel til at udvise udlændinge på grund af manglende overholdelse af forsørgelseskravet.

Spørgsmål 78:

Udvalget ønsker en oversigt over, hvor mange der venter på at få behandlet deres asylsag, samt hvor længe de har ventet, fra de indgav ansøgningen.

Svar:

Udlændingestyrelsen har oplyst, at træk fra udlændingeregistret viser, at 2.924 personer pr. ultimo april 1998 venter på at modtage Udlændingestyrelsens eller Flygtningeævnets afgørelse vedrørende deres ansøgning om asyl.

Ventetiden for disse personer siden indgivelsen af ansøgningen om asyl fordeler sig som følger:

0-3 måneder:

1003 personer, hvoraf 69 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

3-6 måneder:

443 personer, hvoraf 143 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

6-9 måneder:

373 personer, hvoraf 99 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

9-12 måneder:

271 personer, hvoraf 105 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

12-18 måneder:

400 personer, hvoraf 151 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

18-24 måneder:

213 personer, hvoraf 64 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

24-30 måneder:

86 personer, hvoraf 34 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

30-36 måneder:

41 personer, hvoraf 12 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

Over 36 måneder:

94 personer, hvoraf 34 venter på Flygtningeævnets afgørelse.

Det bemærkes, at tallene også omfatter 97 asylansøgere, der er registreret som forsvundne.

Spørgsmål 81:

Ad besvarelse af spørgsmål 5, jf. bilag 16

Hvilket omfang har misbruget af udlændingeloven haft?

Svar:

Det er ikke muligt at angive et præcist omfang af misbruget af udlændingelovens regler, men

det har kunnet konstateres, at udlændingeloven på visse områder ikke har indeholdt tilstrækkeligt effektive regler til i alle tilfælde at hindre misbrug.

Det er af afgørende betydning for regeringen, at myndighederne til enhver tid har det bedst mulige grundlag for at hindre misbrug af udlændingeloven. Denne holdning har ligget til grund for tidligere ændringer af udlændingeloven og kommer ligeledes til udtryk ved det foreliggende forslag om ændring af bl.a. udlændingeloven.

Dette gælder blandt andet på familiesammenførselsområdet, hvor der hidtil f.eks. ikke har været mulighed for at nægte opholdstilladelse i tilfælde af pro forma-ægteskaber. Det foreslås derfor, at der ikke skal kunne gives familiesammenførselstilladelse til ægtefæller eller samlevere i situationer, hvor der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med indgåelsen af ægteskab eller etableringen af samliv er at sikre den pågældende udlænding opholdstilladelse her i landet, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 8.

Som et andet eksempel kan nævnes de tilfælde, hvor familiesammenføring har været betinget af, at den herboende har kunnet godtgøre at være i stand til at forsørge den pågældende udlænding, og hvor den herboende efterfølgende ikke har kunnet godtgøre denne forsørgelsessevne. Det har hidtil ikke været muligt at skride ind over for sådanne tilfælde. Det foreslås derfor nu, at der løbende skal føres kontrol med, om den herboende person fortsat kan godtgøre sin forsørgelsessevne, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4.

Spørgsmål 92:

Betyder den omstændighed, at personer, der er grebet på fersk gerning, kan udvises, at straffesagen sluttes, og bør dette ikke præciseres i retsplejeloven?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, der har indhentet en udtalelse om spørgsmålet fra Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har bl.a. oplyst, at en beslutning om administrativ udvisning ifølge den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, bl.a. forudsætter, at udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelse af

straffelovens §§ 276-284 eller overtrædelse af toldlovens § 73 eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold. Ifølge § 25 a, stk. 1, nr. 2, kan der endvidere bl.a. træffes afgørelse om administrativ udvisning, hvis udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer eller der i øvrigt foreligger en særlig bestrykt mistanke.

Den hidtidige praksis for administrative udvisninger er beskrevet i betænkning nr. 1326/1997 side 421 ff. Det fremgår i øvrigt af bemærkningerne til lovforslaget vedrørende § 25 a, at der i det væsentlige er tale om en præcisering af den hidtidige anvendelse af de gældende bestemmelser i udlændingeloven, der giver adgang til administrativ udvisning.

Det må antages, at hovedområdet for de administrative udvisninger som hidtil vil være lovovertrædelser, der kan afgøres med straf i form af bøde. I praksis sker dette typisk ved, at udlændingen udenretligt vedtager en bøde, jf. retsplejelovens § 931, eller ved, at der meddeles udlændingen en advarsel, således at tiltale fratages, jf. retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 1.

Rigsadvokaten har på denne baggrund udtalt, at han ikke finder, at der er behov for yderligere regler i retsplejeloven med henblik på tilfælde, hvor der sker administrativ udvisning.

Justitsministeriet har henholdt sig til Rigsadvokatens udtalelse.

Spørgsmål 94:

Med henblik på at forbedre mulighederne for at overskue, hvorledes lovforslaget vil fungere i praksis, bedes ministeren inden betækningsafgivelsen oversende de administrative forskrifter, der følger af bemyndigelsen i lovforslagets nr. 10, lovens § 11, stk. 7.

Svar:

Den i lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 7, har følgende ordlyd:

»Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for anvendelsen af § 11, stk. 5. Det i stk. 5, nr. 3, angivne beløb er fastsat i 1998-niveau og reguleres fra og med 1999 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

I § 11, stk. 5 og 6, er angivet de nærmere be-

tingelser for, om en udlænding kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. Det foreslås således, at det, medmindre særlige grunde taler derimod, skal være en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har gennemført et tilbudt introduktionsprogram efter lov om integration af udlændinge i Danmark eller, hvis dette ikke er tilfældet, har gennemført et andet forløb, der kan sidestilles hermed, ikke har begået kriminalitet af en vis grovhed og ikke har forfalden gæld på over 50.000 kr. til det offentlige, hvor den pågældende ikke har villet aftale en afdragsordning eller ikke overholder en sådan.

Det fremgår af bemærkningerne til § 11, stk. 7, at indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for anvendelsen af § 11, stk. 5, herunder vedrørende reguleringen af den angivne beløbsgrænse på 50.000 kr.

Der er endnu ikke udarbejdet administrative forskrifter, der skal udstedes i medfør af lovforslaget. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede bestemmelse træder i kraft den 1. januar 1999.

Da lovforslaget har betydning for en række administrative forhold, vil der være behov for at inddrage forskellige myndigheder og organisationer, herunder Kommunernes Landsforening og Udlændingestyrelsen, i det forestående arbejde med udmøntning af den pågældende bemyndigelsesbestemmelse.

Spørgsmål 97:

Er ministeren enig med Dansk Flygtningehjælp i, at lovforslaget som udgangspunkt indebærer et retskrav på permanent opholdstilladelse efter 3 år?

Svar:

En grundlæggende forudsætning for at kunne blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse er, at betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse fortsat er til stede. Er denne forudsætning opfyldt, vil der efter de foreslåede bestemmelser i udlændingeloven § 11, stk. 3-6, kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, meddeles efter ansøgning tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8 eller 9, stk. 1 og 2, som med henblik

på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste tre år.

I modsætning til gældende praksis vil meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse imidlertid ikke alene være betinget af tre års lovligt ophold med henblik på varigt ophold her i landet.

Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse vil således - medmindre særlige grunde taler derimod - endvidere være betinget af, at den pågældende har gennemført et tilbudt introduktionsprogram efter lov om integration af udlændinge i Danmark eller, hvis dette ikke er tilfældet, har gennemført et andet forløb, der kan sidestilles hermed, ikke har begået kriminalitet af en vis grovhed og ikke har forfalden gæld på over 50.000 kr. til det offentlige, hvor den pågældende ikke har villet aftale en afdragsordning eller ikke overholder en sådan, jf. de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 5 og 6.

Er disse yderligere betingelser opfyldt, vil en udlænding, der opfylder betingelserne efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tre års lovligt ophold her i landet med henblik på varigt ophold.

Spørgsmål 99:

Vil ministeren årligt give Folketinget en redegørelse for, hvordan udvisningsreglerne fungerer og herunder redegøre for, hvor mange udvisningsdomme der alligevel fører til, at den udviste får opholdstilladelse?

Svar:

Jeg vil fremover afgive en årlig redegørelse til Folketingets Retsudvalg om, hvordan udvisningsreglerne fungerer i praksis på baggrund af oplysninger fra Rigspolitiet, anklagemyndigheden og Udlændingestyrelsen.

Redegørelsen vil bl.a. indeholde statistiske oplysninger om antallet af udlændinge, der efter de forskellige bestemmelser i udlændingeloven er udvist ved dom eller administrativt, antallet af udlændinge, der herefter er udrejst, antallet af udlændinge, der har fået ophævet et indrejseforbud, samt antallet af udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse, og hvor indrejseforbudet som følge heraf er bortfaldet.

Spørgsmål 101:

Hvornår regner ministeren med, at samtlige instrukser, blanketter m.v., som de berørte myndigheder skal arbejde efter, vil foreligge?

Svar:

Efter forslaget vedtagelse vil jeg udstede de nødvendige bekendtgørelser i henhold til de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 10, 2. pkt., og § 11, stk. 7, 1. pkt. Det bemærkes i den forbindelse, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vil træde i kraft den 1. januar 1999, jf. forslaget § 5, stk. 2.

Da lovforslaget har betydning for en række administrative forhold, vil der være behov for at inddrage forskellige myndigheder og organisationer, herunder Kommunernes Landsforening og Udlændingestyrelsen, i det forestående arbejde med udmøntning af de pågældende bemyndigelsesbestemmelser.

De myndigheder, der berøres af de af forslaget bestemmelser, som indebærer ændringer i sagsbehandling m.v., vil hurtigst muligt indrette sagsbehandlingen efter de foreslåede ændringer.

Vejledninger, blanketter m.v., der relaterer sig til de dele af lovforslaget, der foreslås at træde i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende, forventes at kunne foreligge inden for kort tid efter lovforslagets vedtagelse. For så vidt angår de dele af lovforslaget, der efter forslaget § 5, stk. 2, foreslås at træde i kraft den 1. januar 1999, forventes de nødvendige instrukser, vejledninger, blanketter m.v. at foreligge inden 1. januar 1999.

Spørgsmål 102:

Hvorledes kan de facto-begrebet i lovteksten teknisk ændres, så det i højere grad fremgår, at der med begrebet først og fremmest tænkes på Danmarks forpligtelse efter konventioner, som Danmark har undertegnet?

Svar:

Udlændingelovens § 7, stk. 2, kunne formuleres på følgende måde, således at det i højere grad ville fremgå, at der med de facto-begrebet først og fremmest tænkes på de situationer, der er omfattet af Danmarks forpligtelser i henhold til konventioner, som Danmark har undertegnet:

»Efter ansøgning gives der endvidere opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er om-

fattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af grunde anført i andre konventioner, Danmark har undertegnet, eller af lignende grunde, der medfører velbegrunnet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland.«

En sådan ændring af udlændingelovens § 7, stk. 2, ville indebære, at der kan meddeles opholdstilladelse dels af grunde, der er anført i konventioner, Danmark har undertegnet, dels af lignende grunde. En sådan ændring ville endvidere indebære, at der ikke kan meddeles opholdstilladelse af andre tungtvejende grunde end de grunde, som er anført i konventioner, Danmark har undertegnet, eller af lignende grunde.

Jeg kan derfor ikke tilslutte mig et sådant ændringsforslag.

Der henvises til besvarelsen den 15. maj 1998 af spørgsmål nr. 43 og 58 af 24. april 1998 (L 59 - bilag 8 og 10), hvor der er foretaget en gennemgang af Danmarks internationale forpligtelser ud over flygtningekonventionen af betydning for vurderingen af, hvorvidt udlændinge skal gives beskyttelse her i landet.

Spørgsmål 108:

Hvad nyt er der i kontrollen med, om et allerede indgået ægteskab er proforma i forhold til nugældende lov og kontrolpraksis?

Svar:

Efter de gældende regler i udlændingeloven er det ikke muligt at afslå, inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, alene under henvisning til, at der er tale om et proformaægteskab forstået på den måde, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforhold er at opnå opholdstilladelse. Dette vil derimod være muligt, såfremt ægtefællerne ikke (længere) samlever på fælles bopæl.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, indebærer, at opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, ikke kan gives, såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforhold er at opnå opholdstilladelse. Foreligger der sådanne bestemte grunde, kan opholdstilladelse ikke gives, uanset om betingelserne for at

give tilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, i øvrigt måtte være opfyldt.

Som anført i lovforslagets bemærkninger side 21, 1. spalte, vil nægtelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse alene finde sted, hvor der foreligger et sikkert grundlag for at antage, at ægteskabet indgås med det i bestemmelsen beskrevne formål. En formodning herom vil således ikke være tilstrækkelig. Det skal være et afgørende formål med indgåelsen af ægteskabet/samlivsforholdet at opnå opholdstilladelse, for at opholdstilladelse nægtes efter bestemmelsen.

Ved afgørelsen af, om der foreligger bestemte grunde til at antage, at der er tale om et proformaægteskab, skal udlændingemyndighederne tage hensyn til samtlige forhold i sagen. Udlændingemyndighederne vil for eksempel kunne inddrage momenter som parternes manglende samliv på fælles bopæl, parternes manglende evne til at kommunikere på samme sprog, en stor aldersforskel mellem parterne, parternes manglende eller begrænsede personlige kendskab til hinanden forud for ægteskabets indgåelse samt parternes tidligere giftermål. I den forbindelse vil det kunne indgå i vurderingen, om den herboende part tidligere har været gift med en udlænding og er blevet skilt fra udlændingen kort tid efter, at denne har opnået tidsbegrænset opholdstilladelse.

Spørgsmål 109:

Hvor mange proformaægtefæller er i 1995, 1996 og 1997 påset udrejst?

Svar:

Efter de gældende regler i udlændingeloven er det ikke muligt at afslå, inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse alene under henvisning til, at der er tale om et proformaægteskab forstået på den måde, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforhold er at opnå opholdstilladelse. Dette vil derimod være muligt, såfremt ægtefællerne ikke (længere) samlever på fælles bopæl.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at det ikke er muligt ud fra et træk fra Udlændingeregistret at

oplyse et samlet tal for, hvor mange udlændinge der i årene 1995, 1996 og 1997 er meddelt afslag på, har fået inddraget eller er blevet nægtet forlængelse af deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, på grund af manglende samliv. Det er følgelig heller ikke muligt at oplyse, hvor mange af de pågældende der er påset udrejst.

Spørgsmål 112:

Er det ikke ligegyldigt med forsørgelseskrav ved familiesammenføring, når ministeren har oplyst, at ingen opholdstilladelser er blevet inddraget?

Svar:

Nej.

Som oplyst i min besvarelse den 6. februar 1998 af spørgsmål nr. 27 af 27. januar 1998 (L 154 - bilag 21) giver de gældende regler ikke mulighed for at inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse på grund af manglende overholdelse af forsørgelseskravet.

Regeringen foreslår nu indført en sådan lov-hjemmel i den foreslåede § 19, stk. 1, nr. 4, hvor efter en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at den herboende person godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette.

Spørgsmål 115:

Det bedes udtømmende angivet, hvilke muligheder der overhovedet vil være i en udlændingelov, der vedtages som fremsat, for at personer, der er udvist ved dom for bestandig, alligevel får opholdstilladelse, ikke udsendes eller senere får adgang til indrejse?»

Svar:

Jeg kan henvise til min besvarelse af 6. februar 1998 af spørgsmål nr. 28 af 27. januar 1998 fra Folketingets Retsudvalg (L 154 - bilag 21), der vedlægges i kopi.

Lovforslag nr. L 59 er på dette punkt identisk med lovforslag nr. L 154 af 17. december 1997.

Besvarelse af spørgsmål nr. 28, jf. L 154-bilag 21

Spørgsmål:

Hvilke muligheder er der efter lovforslaget for enten at ophæve en udvisningsdom eller alligevel at give opholdstilladelse?

Svar:

En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud), jf. den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 1.

De foreslåede bestemmelser i § 32, stk. 2-4, indeholder nærmere regler om indrejseforbudets varighed.

Ophævelse af en udvisningsdom

Når en udlænding udvises ved dom i forbindelse med domfældelse for et strafbart forhold, kan udlændingen påberåbe sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, og begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 50, stk. 1. Det er en betingelse, at udvisningen ikke er iværksat. Det foreslås i bestemmelsen, at begæringen om ophævelse tidligst kan fremsættes seks måneder og skal fremsættes senest to måneder, før udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Den foreslåede bestemmelse i § 50 a indeholder nærmere regler om en obligatorisk domstolsprøvelse af, om en udvisning, der er bestemt i forbindelse med en foranstaltningsdom, skal ophæves. I disse tilfælde ophæver retten udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Opholdstilladelse til en udvist udlænding

Efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, kan opholdstilladelse til udlændinge, som har indrejseforbud, gives efter reglerne i §§ 7-8, medmindre særlige grunde taler derimod.

Efter den foreslåede bestemmelse kan op-

holdstilladelse til udlændinge, som har indrejseforbud, endvidere undtagelsesvis gives efter § 6 og § 9, når ganske særlige grunde taler derfor, og tidligst to år efter udrejsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 6, bortfalder et indrejseforbud, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 2, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 6-9.

For så vidt angår nordiske statsborgere, der uden tilladelse kan indrejse og opholde sig her i landet, kan et indrejseforbud senere ophæves uden samtidig meddelelse af opholdstilladelse, såfremt ganske særlige grunde taler derfor, jf. den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 7.

Spørgsmål 116:

Ministeren bedes give en oversigt over, i hvilket omfang manglende opfyldelse af forsørgelseskrav i fremtiden vil indeholde hjemmel til udsendelse.

Svar:

Efter lovforslaget vil der i en række tilfælde blive stillet krav om, at den herboende person, med hvem der ønskes familiesammenføring, godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren. Hvis den herboende i disse tilfælde ikke kan godtgøre at være i stand hertil, vil det medføre, at der bliver meddelt afslag på opholdstilladelse.

Et afslag på opholdstilladelse indebærer - hvis udlændingen opholder sig her i landet på tidspunktet for afgørelsen - at udlændingen skal udrejse af landet (medmindre udlændingen i forvejen har et andet opholdsgrundlag).

Der vil efter forslaget ikke blive stillet krav om, at herboende personer med dansk indfødsret, statsborgerskab i et andet nordisk land, eller som er anerkendte flygtninge, godtgør at være i stand til at forsørge en udlænding, der ansøger om opholdstilladelse på baggrund af *ægteskab eller længerevarende samliv* med en herboende person (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra a-c). Hvis den herboende person ikke har dansk indfødsret, statsborgerskab i et andet nordisk land og ikke er anerkendt flygtning, men har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d), skal en sådan opholdstilladelse betinges af, at den herboende godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. den foreslåede § 9, stk. 4.

Der vil efter forslaget ikke blive stillet krav om, at herboende personer med dansk indfødsret, statsborgerskab i et andet nordisk land, eller som er anerkendte flygtninge, godtgør at være i stand til at forsørge en udlænding, der ansøger om opholdstilladelse som *mindreårigt barn* af en her i landet fastboende person eller dennes ægtefælle, der ikke har dansk indfødsret (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3). Hvis den herboende person ikke har dansk indfødsret, er statsborger i et andet nordisk land og ikke er anerkendt flygtning (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3), vil det kunne stilles som betingelse, at den herboende person godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, såfremt særlige grunde taler derfor, jf. den foreslåede § 9, stk. 4. Det bemærkes, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget side 19, 2. spalte, at udgangspunktet i sådanne sager vil være, at det ikke kan kræves, at den herboende dokumenterer sin forsørgelsesevne.

For udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse som *forældre over 60 år* til et dansk eller nordisk barn eller et barn med opholdstilladelse efter §§ 7-8 (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4), skal en sådan opholdstilladelse betinges af, at den herboende godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. den foreslåede § 9, stk. 4.

For udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse *uden for de i udlændingelovens § 9, stk. 1, nævnte tilfælde* på baggrund af nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person (udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1), skal en sådan opholdstilladelse betinges af, at den person, der bor i Danmark godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, jf. udlændingelovens § 9, stk. 3.

Med bestemmelsen i den foreslåede § 19, stk. 1, nr. 4, kan udlændingemyndighederne *inddrage eller nægte at forlænge* en tidsbegrænset opholdstilladelse, der efter reglerne i udlændingelovens § 9, stk. 3 og 4, er meddelt på betingelse af, at den herboende person godtgør at være i stand til at forsørge udlændingen, i de tilfælde, hvor den herboende person ikke længere kan godtgøre dette.

Opholdstilladelsen skal kun kunne nægtes forlænget eller inddrages, hvis det fortsat er sådan, at der i den enkelte sag skal stilles et forsørgelseskrav. Det skal stadig være sådan, at parternes personlige forhold og tilknytning til

Danmark og til hjemlandet ikke taler imod at stille et forsørgelseskrav, jf. lovforslagets bemærkninger side 27, 1. spalte.

Ved vurderingen af, om manglende opfyldelse af forsørgelseskravet skal føre til inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en meddelt opholdstilladelse, skal de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, fortsat indgå, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 5, (der efter forslaget § 1, nr. 13, bliver til § 19, stk. 4). Det vil således eksempelvis kunne få betydning for spørgsmålet om inddragelse, om udlændingen som følge af det hidtidige ophold i Danmark har erhvervet en sådan tilknytning til landet, at inddragelse ikke bør ske, jf. lovforslagets bemærkninger side 27, 1. spalte.

Spørgsmål 121:

Kan ministeren gennem justitsministeren kræfte, at Rigsadvokaten vil udsende særlig meddelelse til anklagemyndigheden om, hvilke påstande der skal nedlægges, når der indføres en straffebestemmelse for menneskesmugling, og er ministeren enig i, at dette er nødvendigt, for at loven får den påtænkte effekt?

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har oplyst,

»at instruktioner til anklagemyndigheden om strafpåstande normalt kun udsendes på områder, hvor der foreligger et større antal ensartede sager, der så vidt muligt bør behandles ens og afgøres med samme straf. Det gælder f.eks. på færdselslovsområdet, ved mindre alvorlige overtrædelser af lov om euforiserende stoffer og våbenloven og på straffelovsområdet ved butikstyveri, brugstyveri og hærværk.

Vejledning vedrørende strafpåstande findes på disse områder i Rigsadvokatens bødetakster og i et mindre omfang i Rigsadvokatens meddelelser.

Derimod fastsættes der normalt ikke retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstande i sager, der har mere forskelligartet karakter. Det skyldes, at straffastsættelsen i disse tilfælde sker efter en konkret vurdering og under hensyn bl.a. til overtrædelsens grovhed, omstændighederne ved overtrædelsen og gerningsmandens personlige forhold, herunder alder m.v.

Det er min opfattelse, at der med hensyn til sager efter den foreslåede nye bestemmelse i straffelovens § 125 a om menneskesmugling ikke vil være tale om forhold af en sådan ensartet karakter, at det vil være hensigtsmæssigt at søge at fastsætte nærmere retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstande. Strafdømmingen i sager af denne karakter bør således ske efter en afvejning af en række forhold, der veksler fra sag til sag. Det bør bl.a. indgå, hvilken fortjeneste der er opnået ved indsmuglingen, hvorledes indsmuglingen er foregået, hvilket omfang indsmuglingerne har haft, og hvilken rolle gerningsmanden har spillet i en eventuel kriminel organisation.

Jeg finder heller ikke, at retningslinjer er nødvendige for at sikre, at lovbestemmelsen får effekt.

Det bemærkes i den forbindelse, at bemærkningerne til lovforslaget indeholder en nærmere beskrivelse af bestemmelsens anvendelsesområde, der vil være vejledende for både anklagemyndigheden og domstolene, når det skal vurderes, om der i en konkret sag er grundlag for at henføre forholdet under straffeloven frem for udlændingeloven.«

I bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 125 a er bl.a. anført følgende:

»Spørgsmålet om, hvorvidt menneskesmugling er foretaget under skærpende omstændigheder, beror på en samlet vurdering af lovovertrædelsen. Skærpende omstændigheder vil for eksempel foreligge, hvis der er tale om organiseret eller professionel menneskesmugling. I vurderingen indgår også, om der er tale om et enkeltstående forhold, eller om der er tale om en mere systematisk adfærd. Bestemmelsen forudsættes alene anvendt, hvor der er tale om menneskesmugling for vindings skyld. Dette er i øvrigt allerede en betingelse efter udlændingelovens § 59, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på alle tre led i § 59, stk. 3.

Bestemmelsen forudsættes ikke udelukkende anvendt, hvor strafferammen på fængsel indtil 2 år i udlændingelovens § 59, stk. 3, ikke findes tilstrækkelig. Bestemmelsen forudsættes således anvendt i tilfælde, hvor forholdet skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør give sig udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for udlændingeloven. Dette gælder, selv om den

konkret forskyldte fængselsstraf fastsættes til væsentlig mindre end 2 år.«

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten i, at der - i betragtning af forbrydelsestypens karakter og beskrivelsen af bestemmelsens anvendelsesområde m.v. i lovforslagets bemærkninger - ikke er anledning til at fastsætte særlige retningslinjer om, hvilken mere præcis strafpåstand der bør nedlægges af anklagemyndigheden i sager om grov menneskesmugling efter straffelovens § 125 a.

Spørgsmål 122:

Hvilke forøgede ressourcer forventer ministeren, at de to lovforslag medfører, at der skal tilføres politiet til forøget kontrol, forkyndelse af afgørelser m.v.?

Svar:

De foreslåede ændringer af bestemmelserne om udvisning må antages at kunne indebære en større arbejdsbelastning for blandt andet politiet. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 59, afsnit 11.4., forudsættes denne eventuelle merbelastning for politiet imidlertid umiddelbart at kunne varetages inden for rammerne af de ressourcer, der i dag er afsat.

For så vidt angår spørgsmålet om politiets merarbejde med forkyndelser af afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, skal det bemærkes, at afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse vil blive meddelt den pågældende udlænding skriftligt med klagevejledning. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 31 (L 59 - bilag 8).

Der er ikke i øvrigt med lovforslaget tiltænkt politiet forkyndelsesopgaver i videre omfang end i dag, hvor politiet i et begrænset antal sager efter anmodning herom fra udlændingemyndighederne forkynder afslag på opholdstilladelse for den pågældende udlænding.

Det skal videre bemærkes, at der ikke med lovforslaget er tiltænkt politiet yderligere opgaver i forbindelse med samlivskontrol end i dag, hvor politiet efter anmodning fra Udlændingestyrelsen gennemfører kontrol med, om udlændinge, der meddeles opholdstilladelse på grundlag af et ægteskab eller et fast samlivsforhold, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, samlever med ægtefællen på fælles bopæl.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslag nr. L 59, at de forklaringer, der vil

skulle indhentes til brug for vurderingen af, om opholdstilladelse skal nægtes efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 8 eller 9, vedrørende afskaffelse af retskrav på familiesammenføring ved pro forma-ægteskaber og arrangerede ægteskaber, vil skulle indhentes af Udlændingestyrelsen eller om nødvendigt af politiet. Det kan således i visse tilfælde blive nødvendigt med afhøringer ved politiets foranstaltning.

Endelig fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at politiet skal indberette de udlændinge, der ikke har medvirket til sagens oplysning i den indledende fase af asylsagsbehandlingen, som politiet varetager, til Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 7, træffer bestemmelse om, at de pågældende ikke skal have dækket udgifter til underhold, bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser. Det er Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse efter den pågældende bestemmelse, og politiet skal således ikke foretage en selvstændig vurdering af, om den enkelte udlænding medvirker til sagens oplysning.

Samlet set forudsættes en eventuel merbelastning af politiet som følge af en vedtagelse af lovforslaget at kunne varetages inden for rammerne af de ressourcer, der i dag er afsat. Lovforslaget forventes derfor ikke at nødvendiggøre tilførelse af yderligere ressourcer.

Spørgsmål 123:

Vil ministeren uddybe tallet i besvarelse af spørgsmål 13, jf. L 59 - bilag 44, således at det fremgår, hvor mange der er familiesammenført med henholdsvis flygtninge og nordiske statsborgere?

Svar:

I 1996 fik i alt 6.112 personer opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, med henblik på familiesammenføring med en ægtefælle eller fast samlever i Danmark. Heraf havde 3.449, svarende til ca. 56 pct., dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, og 1.338, svarende til ca. 22 pct., var flygtninge.

I 1997 fik i alt 5.599 personer opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, med henblik på familiesammenføring med en ægte-

fælle eller fast samlever i Danmark. Heraf havde 3.339, svarende til ca. 60 pct., dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, og 1.163, svarende til ca. 21 pct., var flygtninge.

Det bemærkes, at det ikke er muligt via Udlændingeregistret at foretage en opdeling i personer med dansk indfødsret og personer med statsborgerskab i et af de andre nordiske lande.

Det bemærkes endvidere, at tallene alene omfatter opholdstilladelser givet på baggrund af førstegangsansøgninger, samt at tallene fra 1997 er foreløbige.

Spørgsmål 124:

Hvorledes vil ministeren anvende bemyndigelsen i lovforslagets nr. 8, og vil ministeren inden betænkningsafgivelse oplyse, hvilke ændringer der vil ske i forhold til de gældende instrukser m.v.?

Svar:

Den i lovforslagets § 1, nr. 8, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 10, har følgende ordlyd:

»Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den person, der bor i Danmark, er i stand til at forsørge ansøgeren, jf. stk. 3 og 4. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den person, der bor i Danmark, er i stand til at forsørge ansøgeren, jf. stk. 3 og 4, og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter 1. pkt.«

Det fremgår af bemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelsen i § 9, stk. 10, 2. pkt., at indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den person, der bor i Danmark, er i stand til at forsørge ansøgeren, og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter 1. pkt. Herved sikres, at de enkelte kommunalbestyrelser anvender et ensartet beregningsgrundlag.

Den foreslåede bemyndigelse giver adgang til at fastsætte regler for såvel Udlændingestyrelsens afgørelser om, hvorvidt der efter § 9, stk. 3 og 4, skal stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen, samt for kommunalbestyrelsens udtalelser om, hvorvidt forsørgelsesevnen kan godtgøres.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at det

beløb, som den herboende skal have rådighed over, for at forsørgelsesevnen kan anses for godtgjort, skal overstige eller være lig med summen af det beløb, som efter sociallovgivningen ville kunne udmåles i kontanthjælp til den herboende, og det beløb, som ville kunne udmåles i kontanthjælp til ansøgeren.

Der vil blandt andet blive fastsat nærmere regler for, i hvilket omfang den herboendes og ansøgerens indtægter, herunder offentlige ydelser, og formue skal medregnes i det krævede rådighedsbeløb, samt hvilke former for kontanthjælp der skal medtages ved beregningen af summen af de beløb, som efter sociallovgivningen ville kunne udmåles i kontanthjælp til den herboende og ansøgeren.

Endvidere vil der blive fastsat nærmere regler for, hvorvidt vurderingen af forsørgelsesevnen skal foretages ud fra en brutto- eller en nettoberegning.

Der vil herudover kunne fastsættes nærmere regler om, hvilken kommunalbestyrelse der skal anmodes om en udtalelse efter § 9, stk. 10, 1. pkt., og om klagemuligheder og retsvirkning af kommunalbestyrelsens udtalelser.

Der er endnu ikke udarbejdet administrative forskrifter, der skal udstedes i medfør af lovforslaget. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede bestemmelse træder i kraft den 1. januar 1999.

Da lovforslaget har betydning for en række administrative forhold, vil der være behov for at inddrage forskellige myndigheder og organisationer, herunder Kommunernes Landsforening og Udlændingestyrelsen, i det forestående arbejde med udmøntning af den pågældende bemyndigelsesbestemmelse.

Spørgsmål 126:

Vil en udenlandsk professor, der har fået ansættelse her, og som er gift med en dansker, skulle stille hos kommunen for at få forelagt en integrationsplan, og hvornår vil en sådan person, der ikke ønsker at blive klientgjort, kunne få permanent opholdstilladelse, hvis han overhovedet nægter at have kontakt med kommunens sociale myndigheder?

Svar:

Efter § 16, stk. 1 og 2, i forslag nr. L 60 til lov om integration af udlændinge i Danmark (inte-

grationslovforslaget) skal udlændinge, der er omfattet af forslaget, og som på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, tilbydes et af den ansvarlige kommunalbestyrelse tilrettelagt introduktionsprogram, hvis omfang og indhold fastlægges i en individuel handlingsplan. Efter integrationslovforslagets § 19, stk. 2, skal handlingsplanen udarbejdes på grundlag af en vurdering af den enkelte udlændings individuelle færdigheder og forudsætninger. I denne vurdering kan inddrages f.eks. udlændingens familiemæssige, kulturelle og sociale baggrund samt uddannelse og erhverv.

Efter integrationslovforslagets § 20, stk. 2, § 21, stk. 4, og § 23, stk. 8, kan kommunalbestyrelsen undlade at tilbyde en udlænding et eller flere elementer i introduktionsprogrammet, hvis den pågældende skønnes ikke at have behov herfor eller på grund af særlige forhold ikke kan følge dette/disse.

Det følger endvidere af forslag nr. L 59 til lov om ændring af udlændingeloven, straffeloven og ægteskabsloven, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, medmindre særlige grunde taler derimod, bl.a. er betinget af, at udlændingen har gennemført et tilbudt introduktionsprogram eller, hvis dette ikke er tilfældet, et andet tilbudt forløb, der kan sidestilles hermed, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 1. Er udlændingen ikke tilbudt deltagelse i et introduktionsprogram, gælder denne betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke. Er udlændingen tilbudt deltagelse i et introduktionsprogram, og møder den pågældende ikke frem til programmet, afhænger det af den konkrete situation, om der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Besvarelsen af spørgsmålet om, hvorvidt en dansk gift udenlandsk professor med ansættelse her i landet skal tilbydes et introduktionsprogram, og om, hvorvidt der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis den pågældende ikke vil deltage i et introduktionsprogram, afhænger af, hvilken type opholdstilladelse den pågældende er meddelt.

Har den udenlandske professor opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, på grundlag af sit ægteskab med en herboende dansker, er den pågældende omfattet af integrationslovforslaget, jf. § 2, jf. § 56, og skal som udgangspunkt tilbydes et introduktionsprogram,

Bilag til tillægsbet. o. lovf. vedr. udlændingeloven m.v.

medmindre den ansvarlige kommunalbestyrelse beslutter ikke at tilbyde dette, fordi den pågældende skønnes ikke at have behov herfor eller på grund af særlige forhold ikke kan følge det.

Beslutter kommunalbestyrelsen at tilbyde professoren et introduktionsprogram, f.eks. et program, der består i danskundervisning, skal den pågældende således, medmindre særlige grunde taler derimod, have gennemført det tilbudte program for at blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Har den udenlandske professor opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 3, på grundlag af sin ansættelse her i landet, er den pågældende ikke omfattet af integrationslovforslaget, jf. integrationslovforslagets § 2, jf. §§ 54-56, og der skal derfor ikke tilbydes et introduktionsprogram til den pågældende. Betingelsen om gennemførelse af et tilbudt introduktionsprogram for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse gælder følgelig ikke for den pågældende.

Det kan i den forbindelse bemærkes, at der efter praksis kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 3, hvis udlændingen på et i det væsentligste samme grundlag har haft opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold de sidste syv år, hvis betingelserne for forlængelse fortsat er til stede, og hvis udlændingen har opnået en væsentlig tilknytning her til landet. Der tilsigtes ikke med lovforslaget at ændre ved denne praksis.

Nogle af udvalgets spørgsmål og indenrigsministerens svar herpå fra folketingsåret 1997-98, 1. samling (L 154)

Spørgsmål 13:

Hvilken type opholdstilladelser, der tidligere er givet efter de facto-reglen, vil medføre afslag efter den nye bestemmelse?

Svar:

Det er hensigten med forslaget at præcisere anvendelsesområdet for udlændingelovens § 7, stk. 2, således at det vil være en betingelse for meddelelse af de facto-status, at lignende grunde som anført i flygtningekonventionen eller andre tungtvejende grunde medfører velbegrunder frygt hos asylansøgeren for forfølgelse eller tilsvarende overgreb.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at asylmyndighedernes afgørelser indeholder en begrundelse, hvor der direkte tages stilling til den konkrete, individuelle risiko for asylansøgeren ved en tilbagevenden.

Flygtningenævnet har oplyst, at Flygtningenævnet træffer afgørelse i asylsager på baggrund af en konkret og individuel vurdering af, om den enkelte asylansøger opfylder betingelserne for meddelelse af asyl. Denne vurdering foretages på baggrund af asylansøgerens oplysninger om den forfølgelse, som den pågældende angiver at have været udsat for, sammenholdt med baggrundsoplysningerne fra det pågældende land.

Flygtningenævnet har endvidere oplyst, at den foreslåede præcisering af de facto-begrebet sammenholdt med de ledsagende bemærkninger, der i det væsentlige henviser til nævnets praksis, som den er gengivet i nævnets beretninger, næppe kan forventes at medføre nævneværdige ændringer af nævnets hidtidige praksis for meddelelse af de facto-status.

Spørgsmål 15:

Kan ministeren bekræfte, at personer, der får flygtningestatus, omgående derefter får en opholdstilladelse med henblik på varigt ophold og derefter en forventning om, at de kan forblive i Danmark?

Svar:

Efter udlændingelovens § 11, stk. 1, meddeles en opholdstilladelse med henblik på varigt eller midlertidigt ophold her i landet. En opholdstilladelse kan endvidere tidsbegrænses.

Nærmere regler herom er fastsat i udlændingebekendtgørelsens § 22, hvorefter opholdstilladelser til flygtninge gives med henblik på varigt ophold, medmindre udlændingen kun ansøger om tilladelse til midlertidigt ophold.

Opholdstilladelser til flygtninge efter udlændingelovens § 7 meddeles altid tidsbegrænset indtil 3 år efter meddelelsen af den første tilladelse. Inden for denne 3-års-periode er det muligt at inddrage opholdstilladelsen, når det grundlag, der var angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede.

Såfremt grundlaget for tilladelsen fortsat er til stede ved udløbet af 3-års-perioden, meddeles tilladelsen tidsubegrænset. En tidsubegrænset

opholdstilladelse kan dog inddrages, hvis tilladelsen er opnået ved svig.

Der er ikke med lovforslag nr. L 154 om ændring af udlændingeloven m.v. lagt op til en ændring i praksis for, hvornår en tidsbegrænset opholdstilladelse meddeles med henblik på varigt eller med henblik på midlertidigt ophold. Derimod indebærer lovforslaget, at der efter udløbet af 3-års-perioden kun vil blive meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen efter de nærmere regler, indenrigsministeren fastsætter herom, har deltaget i introduktionsprogrammet, ikke har begået kriminalitet af en vis grovhed og ikke har forfaldne restancer til det offentlige på over 50.000 kr.

Spørgsmål 17:

Hvor stor var beholdningen af ubehandlede asylsager ved udgangen af 1996 og 1997, og er tallene opgjort efter samme metode, og hvordan opgøres ubehandlede sager, der endnu ikke er journaliseret?

Svar:

Udlændingestyrelsen har oplyst, at antallet af verserende asylsager i styrelsen ved udgangen af 1996 omfattede i alt 4.388 spontane asylansøgere.

Det tilsvarende tal ved udgangen af 1997 omfattede i alt 2.400 spontane asylansøgere.

Disse opgørelser, der er opgjort efter ens principper, omfatter ikke indrejste asylansøgere, for hvem der endnu ikke er truffet afgørelse om, hvorvidt de kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling, eller hvorvidt de skal afvises eller udvises til et sikkert første asylland eller overføres til at andet EU-land i henhold til Dublin-konventionen.

Sådanne sager journaliseres straks i Udlændingeregisteret i forbindelse med politiets førstegangsafhøring af asylansøgeren vedrørende identitet og rejserute. Registrering af selve asylansøgningen foretages imidlertid først, når og hvis det besluttet at foretage en realitetsbehandling af denne.

Rigspolitichefen har oplyst, at der ved udgangen af 1996 ikke var sager hos Rigspolitiet, hvori der ikke var påbegyndt undersøgelse, herunder afhøring af de pågældende. I januar 1997 havde Rigspolitiet 426 sager under behandling. Ved udgangen af 1997 havde Rigspolitiet 583

under behandling samt 223 sager, hvori der endnu ikke var påbegyndt undersøgelse hos Rigspolitiet. Tallene er opgjort efter samme opgørelsesmetoder.

Udlændingestyrelsen og Rigspolitichefen har endvidere oplyst, at der er taget skridt til, at der med virkning fra den 1. januar 1998 foretages en mere detaljeret registrering af personer i den indledende fase med henblik på at udarbejde en særskilt statistik fra Udlændingeregistret over indrejste asylansøgere som et supplement til statistikken over registrerede spontane asylansøgere.

Endelig har Flygtningenævnet oplyst, at antallet af verserende sager i Flygtningenævnet pr. 18. januar 1997 udgjorde 394 sager omfattende 542 personer. Pr. 18. januar 1998 udgjorde antallet af verserende sager 454 sager omfattende 699 personer.

Flygtningenævnet har oplyst, at begge opgørelser er baseret på udtræk af Udlændingeregistret, og at Flygtningenævnets sekretariat journaliserer nye sager samme dag, de modtages fra Udlændingestyrelsen.

Spørgsmål 18:

Hvor mange familiesammenføringstilladelser til indvandrere fra Tyrkiet, Iran og Pakistan blev der givet i 1997 i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 5 ?

Svar:

Udlændingestyrelsen har oplyst, at antallet af familiesammenføringstilladelser meddelt til personer fra Tyrkiet, Iran og Pakistan i 1997 i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 5, ifølge Udlændingeregistret fordeler sig som følger:

Tyrkiet: 5 personer

Iran: 1 person

Pakistan: 0 personer

Det samlede antal familiesammenføringstilladelser meddelt i 1997 i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 5, udgør efter Udlændingeregistret 47 personer.

Det bemærkes, at der endnu ikke er foretaget en teknisk afstemning af tallene fra Udlændingeregistret.

Det tilføjes, at de afledede konsekvenser i form af tilladelser til familiesammenføring med ægtefæller og børn til de personer, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af § 9, stk. 1, nr. 5, ikke er inkluderet i de ovennævnte tal.

Spørgsmål 19:

Betyder retskravet på permanent opholdstilladelse, at også udlændinge med flygtningestatus, som kommer fra lande, hvor forholdene er væsentligt forandret inden for 3-års-grænsen, har retskrav på permanent opholdstilladelse?

Svar:

Gives der en udlænding flygtningestatus, meddeles der tidsbegrænset opholdstilladelse, som udgangspunkt med henblik på varigt ophold. Forandres forholdene i hjemlandet inden for de første tre år, således at den pågældende kan vende hjem uden risiko for forfølgelse, vil opholdstilladelsen blive inddraget eller nægtet forlænget, medmindre de humanitære hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, fører til, at inddragelse eller nægtelse af forlængelse undlades. Inddrages opholdstilladelsen eller nægtes den forlænget, vil der ikke blive givet tidsbegrænset opholdstilladelse.

Efter lovforslaget vil meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse endvidere - ud over den tidsmæssige betingelse - forudsætte, at udlændingen efter de nærmere regler, indenrigsministeren fastsætter herom, har deltaget i introduktionsprogrammet, ikke har begået kriminalitet af en vis grovhed og ikke har forfaldne restancer til det offentlige på over 50.000 kr.

Spørgsmål 20:

Vil ministeren redegøre for, i hvilke sager der efter gældende praksis er givet opholdstilladelse og efter forslaget skal gives opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold?

Svar:

Udlændingestyrelsen har oplyst, at der efter gældende praksis meddeles opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold til følgende udlændinge:

- Udlændinge med humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 3. Omfattet heraf er udlændinge, der gives opholdstilladelse, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervs-mæssige hensyn taler derfor, f.eks. til gæsteforskere og -undervisere, specialister, montører, instruktører, praktikanter m.fl.

- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Omfattet heraf er udlændinge, der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde taler derfor, f.eks. studerende, missionærer, au pairs, højskoleelever og asylansøgere, der har fået endeligt afslag på asyl, men hvor udsendelse af den pågældende ikke har været mulig, og hvor den pågældende ikke har modarbejdet udsendelsesforsøget.
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5. Omfattet heraf er udlændinge med opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., som uden for de i § 7, stk. 1 og 2, (asyl) nævnte tilfælde på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, vedkommende ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet.
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6. Omfattet heraf er udlændinge fra Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien-Montenegro), der har indgivet ansøgning om asyl her i landet inden den 11. oktober 1995, og som er meddelt endeligt afslag på ansøgningen, men ikke kan indrejse i Den Føderative Republik Jugoslavien.

Der er ikke med lovforslaget tilsigtet ændringer i ovennævnte praksis.

Spørgsmål 21:

Vil ministeren redegøre for, i hvilke sager der efter gældende praksis er blevet givet og efter forslaget vil kunne meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse efter ophold i mindre end 3 år?

Svar:

Efter gældende praksis meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse efter ophold i mindre end tre år til følgende udlændinge:

- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Omfattet heraf er udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret. Har den pågældende udlænding søgt om opholdstilladelse fra udlandet, meddeles der tidsbegrænset opholdstilladelse efter et år. Har den pågældende indgivet ansøgning om opholdstilladelse her i lan-

det, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse straks.

- Visse udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3. Omfattet heraf er mindreårige børn af en i Danmark fastboende person, hvor den fastboende er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse. Mindreårige børn, der søger om opholdstilladelse fra udlandet, meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse i et år og er herefter fritaget for opholdstilladelse indtil det fyldte 18. år. Ved det fyldte 18. år meddeles barnet tidsubegrænset opholdstilladelse, såfremt forældrene har tidsubegrænset opholdstilladelse.
- Visse udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Omfattet heraf er dels udlændinge, der har danske forældre, dels udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Nordtyskland. Udlændinge, der har danske forældre, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter to år. Udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Nordtyskland, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse ved førstegangsansøgning.
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5. Omfattet heraf er udlændinge med opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., som har fået endeligt afslag på asyl, og som på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, vedkommende ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet. Tidsubegrænset opholdstilladelse meddeles to år efter den første meddelelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5.
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6. Omfattet heraf er udlændinge fra Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), der har indgivet ansøgning om asyl her i landet inden den 11. oktober 1995, og som er meddelt endeligt afslag på ansøgningen, men ikke kan indrejse i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien-Montenegro). Tidsubegrænset opholdstilladelse meddeles efter to år. Det bemærkes, at der på nuværende tidspunkt er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse til alle, der er omfattet af bestemmelsen.

Der er ikke med lovforslaget tilsigtet ændringer i ovennævnte praksis.

Efter forslaget vil der således fortsat kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse inden tre år, hvis væsentlige hensyn afgørende taler for at imødekomme ansøgningen, og hvis den pågældende udlænding opfylder de foreslåede betingelser om udvist integrationsvilje, undladelse af kriminalitet samt manglende gæld til det offentlige, jf. forslagets § 1, nr. 10.

Der vil i disse tilfælde ikke være tale om, at den pågældende udlænding har et retskrav på tidsubegrænset opholdstilladelse, idet afgørelsen heraf vil bero på en skønsmæssig vurdering af den pågældendes forhold. Det vil dog være en betingelse, at den pågældende udlænding som minimum har haft opholdstilladelse her i landet i en periode, der svarer til den hidtidige praksis for, efter hvilken periode en opholdstilladelse meddeles tidsubegrænset.

Spørgsmål 22:

Hvordan vil man bevise, at et ægteskab er arrangeret?

Svar:

Ved afgørelsen af, om ægteskabsindgåelse beror på en aftale indgået af andre end ægtefællerne, vil udlændingemyndighederne skulle træffe afgørelse på baggrund af samtlige foreliggende oplysninger i sagen. Som led i vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt ægteskabet er arrangeret af andre end ægtefællerne selv, skal udlændingemyndighederne lægge vægt på ægtefællernes egne oplysninger om baggrunden for ægteskabets indgåelse. Der kan også lægges vægt på forklaringer fra forældre og eventuelt andre familiemedlemmer om ægteskabets indgåelse.

I den forbindelse skal jeg henlede opmærksomheden på den foreslåede ændring af udlændingelovens § 40, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 30), hvorefter andre personer, som skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for behandlingen af en sag om opholdstilladelse, kan pålægges at meddele de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om der kan gives opholdstilladelse til den person, der ansøger herom.

En person, der ikke opfylder den foreslåede oplysningspligt, vil efter udlændingelovens §

60, stk. 1, kunne straffes med bøde eller under skærpene omstændigheder med hæfte. Dette vil også fortsat gælde for ansøgeren.

Endvidere kan manglende opfyldelse af oplysningspligten efter en konkret vurdering komme ansøgere til skade og efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder føre til, at der meddeles afslag på ansøgningen. En manglende deltagelse i sagens oplysning vil dog ikke kunne tillægges en sådan processuel skadevirkning, hvis den manglende medvirken - for eksempel i en sag om familiesammenføring mellem ægtefæller - beror på et modsætningsforhold mellem de personer, der foreslås oplysningspligtige, og ægtefællerne og det på baggrund af oplysningerne tilvejebragt i øvrigt af ægtefællerne må antages, at ægteskabet er bestemt af ægtefællerne selv.

Spørgsmål 23:

Hvordan vil man bevise, at et ægteskab er proforma?

Svar:

Ved afgørelsen af, om et ægteskab må anses for at være indgået proforma, dvs. at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med indgåelsen af ægteskabet eller etableringen af fast samlivsforhold er at opnå opholdstilladelse, skal udlændingemyndighederne tage hensyn til samtlige forhold i sagen.

Ved afgørelsen vil udlændingemyndighederne for eksempel kunne inddrage momenter som parternes manglende samliv på fælles bopæl, parternes manglende evne til at kommunikere på samme sprog, stor aldersforskel, parternes manglende eller begrænsede personlige kendskab til hinanden forud for ægteskabets indgåelse samt parternes tidligere giftermål.

Nægtelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse om proformaægteskaber (lovforslagets § 1, nr. 8) vil alene finde sted, hvor der foreligger et sikkert grundlag for at antage, at ægteskabet indgås med det afgørende formål at opnå opholdstilladelse. En formodning herom vil således ikke være tilstrækkelig.

Spørgsmål 24:

Vil der blive meddelt afslag på ansøgning om opholdstilladelse med omgående udsendelse, såfremt der er tale om arrangeret eller proforma-

ægteskab, eller betyder lovforslaget blot, at der ikke er noget retskrav på opholdstilladelse?

Svar:

Såfremt udlændingemyndighederne i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om familiesammenføring finder at måtte lægge til grund, at der er tale om et proformaægteskab eller samlivsforhold eller et arrangeret ægteskab, vil den pågældende udlænding under henvisning hertil blive meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Udlændingemyndighederne vil dog efter en skønsmæssig vurdering kunne give opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1 eller 4, hvis betingelserne herfor er opfyldt. I situationer, hvor ganske særlige grunde taler herfor, for eksempel hvis der er mindreårige børn i ægteskabet, vil der således kunne gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, uanset om der måtte foreligge et arrangeret ægteskab.

Opholder den pågældende udlænding sig her i landet på tidspunktet for udlændingemyndighedernes afgørelse om afslag på opholdstilladelse, og har den pågældende udlænding ikke opholdstilladelse på andet grundlag, vil det i afgørelsen blive bestemt, hvornår det påhviler den pågældende at udrejse af landet. Udrejsefristen fastsættes typisk til 15 dage efter datoen for afgørelsen. I påtrængende tilfælde vil udrejsefristen kunne fastsættes til straks.

Spørgsmål 25:

Vil ministeren redegøre for, hvilke ændringer i forsørgelseskravet lovforslaget lægger op til i forhold til lovændringen i 1992, og oplyse, hvorvidt der efter ministerens opfattelse er tale om en skærpelse?

Svar:

Forslaget indeholder i tre henseender en ændring af reglerne om forsørgelseskrav i forhold til de gældende regler, der gennemførtes ved lov nr. 482 af 24. juni 1992 om ændring af udlændingeloven.

For det første foreslås reglerne om forsørgelseskrav ændret, således at der ved opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, og stk. 1, nr. 3 og 4, skal stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen, medmindre

særlige grunde taler derimod, jf. forslaget § 1, nr. 6. Den i dag gældende »kan«-regel foreslås således erstattet af en »skal«-regel, idet der dog gives mulighed for undtagelse fra kravet, såfremt særlige grunde taler imod at stille det.

I forhold til den gældende praksis indebærer forslaget en skærpelse over for indvandrere med mere end syv års ophold her i landet, der efter den gældende praksis som udgangspunkt har været sidestillet med danske statsborgere, for så vidt angår kravet om godtgørelse af forsørgelsesevnen. Efter forslaget skal der således stilles forsørgelseskrav i sådanne situationer, medmindre særlige grunde taler derimod.

For det andet foreslås indsat en ny bestemmelse i lovens § 19, stk. 1, nr. 4, hvorefter forsørgelseskravet i familiesammenføringssager ikke kun skal vurderes i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse, men også efterfølgende skal vurderes, jf. forslaget § 1, nr. 11. Det foreslås samtidig præciseret, at manglende overholdelse af forsørgelseskravet vil kunne medføre, at opholdstilladelsen inddrages.

Oplysning om manglende overholdelse af forsørgelseskravet vil kunne fremkomme i forbindelse med ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen. Udlændingemyndighederne vil endvidere skulle overveje, om der bør ske inddragelse af opholdstilladelse på grund af manglende overholdelse af forsørgelseskravet, såfremt der på anden måde fremkommer oplysninger herom, for eksempel fra de sociale myndigheder.

Den foreslåede ændring indebærer en skærpelse, idet udlændingeloven i sin nuværende form ikke giver mulighed for at inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse på grund af manglende overholdelse af forsørgelseskravet.

For det tredje indeholder forslaget en yderligere ændring af reglerne om forsørgelseskrav, idet betingelsen om forsørgelseskrav ved ægtefællefamiliesammenføring i tilfælde, hvor den herboende er dansk statsborger, nordisk statsborger eller flygtning, foreslås ophævet, jf. forslaget § 1, nr. 3. Dette forslag indebærer en lempelse i forhold til de gældende regler.

Spørgsmål 26:

Er det efter ministerens opfattelse udtryk for en skærpelse af reglerne, at det nu i lovteksten

fremgår, at man efter afslag på asyl alligevel kan opnå opholdstilladelse på grund af udsendelseshindringer, og vil ministeren redegøre for praksis for udsendelser i 1995, 1996 og 1997?»

Svar:

Ja.

Der er tale om en skærpelse af reglerne. Forslaget lægger op til, at adgangen til at give opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, til asylansøgere, der har fået afslag på deres asylsøgning, men hvor det ikke er muligt at gennemføre tvangsmæssig udsendelse og udsendeshindringen ikke kan tilskrives ansøgeren, begrænses til tilfælde, hvor det efter udsendelsesbestrebelse i mindst 1 år må anses for udsigtsløst at sende den pågældende tilbage. Det vil endvidere fremover altid være en betingelse for opholdstilladelsen, at udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestrebelse, uanset om udsendelse af andre grunde ikke er mulig.

Efter de gældende regler meddeles midlertidig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, til asylansøgere, der er meddelt afslag på ansøgning om asyl, hvis udsendelse ikke har været mulig på grund af udsendeshindringer og der er forløbet mindst 3 måneder efter den seneste udrejsefrist. Det er en betingelse, at udsendeshindringen ikke skyldes manglende medvirken fra udlændingens side.

Rigspolitiet har oplyst, at antallet af udsendelser i 1995, 1996 og 1997 fordeler sig således:

	Påset	Ledsaget	Skønnet	I alt
1995	817	229	1.065	2.111
1996	425	206	592	1.223
1997	497	234	812	1.543

Påset udrejse omfatter de tilfælde, hvor politipersonale påser udrejse af landet, f.eks. ombordstigning i et fly. Der kan være tale om såvel tvangsmæssig som frivillig udrejse.

Ledsaget udrejse omfatter de tilfælde, hvor politipersonale ledsager udlændingen ud af landet - typisk med fly - enten til hjemlandet eller til en transitdestination. Udsendelsen vil typisk være tvangsmæssig, men kan også være begrundet i et ønske fra udlændingen, flyselskabet eller et eventuelt transitland.

Skønnet udrejse omfatter de situationer, hvor der hverken er tale om ledsaget eller påset ud-

rejse, men hvor det på baggrund af Rigspolitiets erfaringer findes forsvarligt at lægge til grund, at udlændingen selv har forladt landet.

Spørgsmål 27:

Hvor mange opholdstilladelser er der inddraget på grund af manglende opfyldelse af forsørgelseskravet efter lovændringen i 1992?

Svar:

Da de gældende regler ikke giver mulighed for at inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse på grund af manglende overholdelse af forsørgelseskravet, er der ikke med denne begrundelse inddraget nogen opholdstilladelser efter lovændringen i 1992.

Spørgsmål 29:

Har der efter de gældende bestemmelser været mulighed for at inddrage lommepenge for personer, der opholder sig i asylcentrene, og hvilke ændringer lægger forslaget op til?

Svar:

Udlændingestyrelsen har efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 6, nr. 1, mulighed for at bestemme, at asylansøgere, der ikke medvirker til sagens oplysning, ikke skal have deres udgifter til underhold dækket bortset fra kost og logi i naturalier og nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, skal Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at asylansøgere, der ikke medvirker til sagens oplysning, ikke skal have deres udgifter til underhold dækket bortset fra kost og logi i naturalier og nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Det betyder, at Udlændingestyrelsen - hvis asylansøgeren ikke medvirker til sagens oplysning - skal gennemgå hver enkelt sag og træffe afgørelse om inddragelse af kost-, tøj- og lommepenge, medmindre det efter den pågældende udlændings personlige forhold vil virke særligt belastende for udlændingen, f.eks. hvis udlændingen har børn i eller under den undervisningspligtige alder, eller hvis udlændingen er mindreårig uledsaget asylansøger.

Spørgsmål 30:

I hvilket omfang har der efter lovændringen i

1992 været givet opholdstilladelse til udlændinges familiesammenføring med danske statsborgere, der ikke opfyldte forsørgelseskravet, og vil ministeren redegøre for antallet af familiesammenføringer år for år for denne gruppe efter lovændringen i 1992, og hvilken ændring er forslaget udtryk for?

Svar:

Ved lov nr. 482 af 24. juni 1992 blev udlændingeloven ændret, således at opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2-4, kan betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, godtgør at være i stand hertil.

For så vidt angår familiesammenføring med ægtefæller, fremgår det af bemærkningerne til forslaget til den nævnte lovændring, at reglerne indebærer, at udlændingemyndighederne undtagelsesvis kan meddele opholdstilladelse i tilfælde, hvor det forekommer særlig velbegundet, uanset at det ikke kan antages, at den herboende kan opfylde sin forsørgelsespligt i forhold til de pågældende. Den pågældendes tilknytning her til landet vil i den forbindelse skulle indgå i vurderingen. I tilfælde, hvor den herboende ægtefælle er dansk statsborger, vil det være naturligt at lade dette forhold indgå med stor vægt ved vurderingen af, om forsørgelseskravet skal fraviges, idet det i disse tilfælde kan forekomme uheldigt - eller ligefrem umuligt - at kræve, at den pågældende bosætter sig hos familien i udlandet.

I Indenrigsministeriets vejledning nr. 91 af 30. maj 1994 er indeholdt nærmere vejledning om kravet om godtgørelse af forsørgelsesevnen i relation til ægtefæller.

Efter gældende praksis foretages der en vurdering af, om det på grundlag af den herboendes personlige, familiemæssige og økonomiske forhold forekommer urimeligt at henvise den herboende til at tage ophold med ægtefællen i et andet land.

Det forhold, at den herboende er dansk statsborger, kan ikke i sig selv føre til, at forsørgelseskravet fraviges, men det indgår med væsentlig styrke i vurderingen heraf.

Der stilles som udgangspunkt ikke krav om dokumentation af forsørgelsesevnen i de tilfælde, hvor det forekommer urimeligt på grund af den herboendes høje alder eller helbredsmæssige forhold at henvise den herboende til at tage ophold i et andet land. Endvidere stilles der som

udgangspunkt heller ikke krav om dokumentation af forsørgelsesevnen, hvis den herboende er studieaktiv eller er i beskæftigelse, eller hvis den herboende har forældremyndigheden over mindreårige børn bosiddende i Danmark. Har den herboende samværsret med mindreårige børn bosiddende i Danmark, vurderes muligheden for fremover at udøve denne samværsret. Ægtefællernes kendskab til hinanden ved ægteskabets indgåelse indgår ligeledes som et moment ved afgørelsen af, om der skal stilles krav om dokumentation af forsørgelsesevnen.

Det er endvidere efter gældende praksis en generel forudsætning for at stille krav om dokumentation af forsørgelsesevnen, at den herboende har mulighed for sammen med ansøgeren at tage ophold i et andet land.

For så vidt angår familiesammenføring med børn eller forældre, er udgangspunktet, at udlændingemyndighederne skal kræve dokumentation for, at forsørgelseskravet kan opfyldes.

Det fremgår af forarbejderne til loven, at der som udgangspunkt bør udvises større imødemøenhed ved ansøgninger om familiesammenføring med børn og ægtefælle end med forældre, når forsørgelsesevnen hos den herboende ikke kan godtgøres. En række af de ovenfor om ægtefællesammenføring anførte hensyn vil derfor også være vejledende ved bedømmelsen af, om forsørgelseskravet skal fraviges i forbindelse med familiesammenføring med børn.

Det fremgår endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt tilladelse til familiesammenføring med udenlandske forældre til en dansk statsborger kan meddeles, uanset at forsørgelsesevnen ikke kan dokumenteres, må bero på en konkret vurdering, men også her kan statsborgerskabet tillægges en vis vægt. I praksis har udlændingemyndighederne blandt andet lagt vægt på nærheden af familieforholdet samt på tilknytningen mellem den herboende og det pågældende familiemedlem, herunder om og i hvilket omfang forældrene i hjemlandet var optaget i den nu herboendes husstand under opholdet der. Udgangspunktet er dog også i disse tilfælde, at forsørgelsesevnen må forlanges godtgjort.

I sager, hvor udlændinge meddeles tilladelse til familiesammenføring med danske statsborgere, selv om kommunen har meddelt, at udlændingen ikke kan forsørges af referencen, meddeler Udlændingestyrelsen kommunen, at kommunens forsørgelsesvurdering ikke vil blive an-

vendt ved vurderingen af, om opholdstilladelse skal meddeles. Der findes ikke i Udlændingeregistret en selvstændig kode, som registrerer denne begivenhed, og Udlændingestyrelsen er ikke i besiddelse af statistisk materiale om antallet af sådanne sager.

Efter forslaget skal der fremover ikke stilles forsørgelseskrav ved ægtefællefamiliesammenføring i tilfælde, hvor den herboende er dansk statsborger, nordisk statsborger eller flygtning. Ansøgning om opholdstilladelse til udlændinges familiesammenføring med danske statsborgere vil således fremover skulle vurderes uafhængigt af den pågældendes økonomiske situation.

Det tilføjes, at forslaget på andre punkter indeholder en skærpelse af betingelserne for udlændinges familiesammenføring med danske statsborgere.

Såfremt udlændingemyndighederne i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om familiesammenføring finder at måtte lægge til grund, at der er tale om et proformaægteskab eller proformasamlivsforhold, vil den pågældende udlænding under henvisning hertil efter forslaget blive meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Spørgsmål 34:

Kan ministeren udelukke, at en asylsøger, der i årevis har trukket asylsagsbehandlingen i langdrag, efter f.eks. 3 år kan få familiesammenføring på grund af ægteskab?

Svar:

I regeringens lovforslag lægges der bl.a. op til en ændring af ægteskabsloven, således at en udlænding kun må indgå ægteskab her i landet, hvis den pågældende har lovligt ophold her i medfør af udlændingelovens §§ 1-4 og 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 6-9. Bestemmelsen indebærer, at det ikke vil være muligt for en udlænding, der alene har ret til at opholde sig her i landet, mens ansøgningen om opholdstilladelse behandles af udlændingemyndighederne, at indgå ægteskab med en herboende.

Hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor, navnlig varigheden af udlændingens ophold her i landet, kan statsamtet dog give tilladelse til ægteskabet, selv om den ovenfor nævnte betingelse ikke er opfyldt.

Spørgsmål 35:

Hvad er status for aftalen med Tyskland om tilbagemtagelse af grænseoverløbere efter ikrafttrædelse af Dublin-konventionen, og hvor mange er sendt tilbage?

Svar:

Udlændingestyrelsen har oplyst, at aftalen mellem Danmark og Tyskland om de praktiske forholdsregler i forbindelse med anvendelsen af Dublin-konventionen ved den dansk-tyske grænse er færdigforhandlet. Aftalens ikrafttrædelse beror alene på, at Tyskland afslutter en formel gennemgang af aftaleudkastet i det tyske udenrigsministerium. Dette forventes at finde sted snarest.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at en opgørelse pr. 1. februar 1998 viser, at Tyskland siden Dublin-konventionens ikrafttræden den 1. september 1997 har accepteret at tilbagetage eller overtage i alt 185 asylansøgere fra Danmark efter Dublin-konventionens regler og nægtet at tilbagetage eller overtage 13 asylansøgere fra Danmark.

Rigspolitichefen har oplyst, at der indtil udgangen af januar 1998 er udsendt i alt 122 personer efter Dublin-konventionen. Heraf er langt de fleste personer udsendt til Tyskland.

Spørgsmål 38:

Hvor mange asylsøgere, der har fået endeligt afslag på asyl, venter på udsendelse, og hvad var tallet pr. 1. januar 1996, 1. januar 1997 og 1. januar 1998?

Svar:

Rigspolitichefen har oplyst, at Rigspolitichefen ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger om antallet af asylansøgere i udsendelsesposition før 1997.

Først i 1997 har Rigspolitichefen ved kvartalsvise, manuelle gennemgange af samtlige sager søgt at tilvejebringe et overblik over, hvor mange udlændinge der afventer udsendelse.

Den seneste optælling fandt sted den 14. november 1997, og det kunne konstateres, at der pr. denne dato var udsendelsessager vedrørende 1.175 personer under behandling hos Rigspolitichefen. Udsendelsessagerne vedrørte både personer, som har søgt asyl, og personer, som ikke har søgt asyl.

Rigspolitichefen har oplyst, at det ikke er muligt uden en omfattende ny, ressourcekrævende, manuel gennemgang af samtlige asylsager at opgive det nøjagtige antal asylansøgere i udsendelsesposition. Det er dog Rigspolitichefens opfattelse, at langt hovedparten af de nævnte 1.175 personer var asylansøgere.

Næste kvartalsvise opgørelse, der foretages af Rigspolitichefen, vil blive sendt til Retsudvalget.

Spørgsmål 39:

Hvor mange har trods afslag på asyl alligevel i 1996 og 1997 fået en eller anden form for opholdstilladelse?

Svar:

Antallet af asylansøgere, der efter at have fået endeligt afslag på asyl har fået meddelt opholdstilladelse i Danmark på andet grundlag i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, § 9, stk. 2, nr. 4, § 9, stk. 2, nr. 5, og § 9, stk. 2, nr. 6, i 1996 og 1997, er følgende:

Antal personer meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2:
1996: 75
1997: 17

Der er i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, adgang for indenrigsministeren til at meddele opholdstilladelse til en udlænding, der efter at have fået endeligt afslag på en ansøgning om asyl finder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at meddele den pågældende opholdstilladelse.

Der meddeles efter praksis opholdstilladelse efter denne bestemmelse til personer, der lider af fysiske eller psykiske sygdomme af meget alvorlig art, og til enlige kvinder og familier med mindre børn, som kommer fra et område, hvor der hersker krig eller krigslignende tilstande eller ekstremt vanskelige levevilkår.

Antal personer meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4:
1996: 212
1997: 68

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, gives, hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Efter denne bestemmelse meddeles bl.a. opholdstilladelse til en uledsaget mindreårige asylansøger, som enten ikke har gennemgået en asyl-

sagsbehandling, fordi vedkommende skønnes at være for umoden hertil, eller som har fået endeligt afslag på en asylansøgning, og hvor der ikke findes et sikkert familiemæssigt eller andet netværk i hjemlandet.

Endvidere kan der meddeles opholdstilladelse efter denne bestemmelse til en afvist asylansøger, der ikke modvirker sin udsendelse, hvis den pågældende ikke for tiden kan udsendes til hjemlandet eller et andet land, hvor den pågældende har opholdt sig.

Antal personer meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5:
1996: 227
1997: 859

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, gives til personer fra Bosnien-Hercegovina efter endeligt afslag på asyl, hvis den pågældende på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, den pågældende ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet.

Antal personer meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6:
1996: 1.763
1997: 30

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6, gives til personer fra Forbundsrepublikken Jugoslavien, hvis den pågældende har indgivet ansøgning om asyl inden den 11. oktober 1995, har fået endeligt afslag på asyl og ikke for tiden kan indrejse i Forbundsrepublikken Jugoslavien.

Det bemærkes, at tallene for 1997 er foreløbige. Det bemærkes endvidere, at nogle asylan-

søgere kan opnå opholdstilladelse efter udlændingelovens regler i øvrigt - navnlig reglerne om familiesammenføring.

Spørgsmål 43:

Hvilke situationer, der ikke er omfattet af svigsbestemmelsen, vil være omfattet af de skærpede regler for indgåelse af ægteskab?

Svar:

Bestemmelsen i udlændingelovens § 19, stk. 3, tager sigte på den situation, hvor det, efter at en opholdstilladelse er meddelt, viser sig, at udlændingen bevidst har afgivet urigtige oplysninger eller fortiet væsentlige omstændigheder og dermed har skaffet sig en uberettiget opholdstilladelse. I denne situation kan både en tidsbegrænset og en tidsubegrænset opholdstilladelse inddrages.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 8, om proformaægteskaber indebærer, at udlændingemyndighederne i forbindelse med en forudgående prøvelse af, om betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse er til stede, kan meddele afslag på en ansøgning herom, såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforhold er at opnå en opholdstilladelse for ansøgeren, jf. herved besvarelsen af spørgsmål nr. 22.

Det tilføjes, at forslaget tillige indeholder en bestemmelse om afslag på familiesammenføring, hvis der er tale om et arrangeret ægteskab, jf. herved besvarelsen af spørgsmål nr. 23.